СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CV ПАРСИППАНІ, Н. Дж., П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЛИПНЯ 1998 ЧИСЛО 4 VOL. CV PARSIPPANY, N.J., FRIDAY, JULY 24, 1998 No. 4

Верховна Рада повернула М. Потебенькові його колишній пост

Сергій Руденко,
спеціяльно для „Свободи"

КИЇВ. — Минулий тиждень у Верховній Раді, як і очікувалося, підтвердив тезу про зформування у парляменті більшости, здатної „проштовхнути" необхідне їй рішення. Про це свідчить і призначення 16-го липня депутатським корпусом Михайла Потебенька новим Генеральним прокурором України, за якого віддано 266 голосів з 226 необхідних.

61-річний М. Потебенько, якого обрано за пропозицією Президента Леоніда Кучми, — не новачок у правоохоронних органах. Від 1978 до 1983 року він був прокурором Херсонської области, від 1987 до 1990 року — першим заступником прокурора України, від 1990 до 1991 року прокурором держави. Два роки тому працював прокурором Київської области, а від минулого року — прокурором столиці.

Позитивне голосування щодо кандидатури М. Потебенька остаточно переконало: у стінах Верховної Ради зформувалася прагматична парляментська більшість. Цілком ймовірно, що результату досягнуто після сепаратних переговорів між претендентом на посаду прокурора та представниками різних депутських фракцій.

Принаймні, голосування парляменту за відвертого ортодокса, вихованого комуністичною системою, наштовхує лише на такі думки. Хоча, за словами представника Народного Руху Романа Зварича, робота М. Потебенька на посаді прокурора Київської области та столиці „зарекомендувала його як професіонала". Такої ж думки дотримується і один із лідерів фракції комуністів Геннадій Крючков. На його переконання, за умови часткової заміни деяких осіб у прокуратурі її новий керівник зможе „організувати чіткий і неупереджений контроль за дотриманням законности". А лідер Соціял-Демократичної Партії (об'єднаної) вважає, що М. Потебенько стане гарним для парляменту прокурором „у разі, якщо він відмовиться від реалізації відверто політичних справ на замовлення". За нового Генерального прокурора виступав у парляментських кулуарах і лідер Республіканської Консервативної Партії Степан Хмара, якого у 1990 році за вказівкою М. Потебенька було заарештовано.

Попри демонстровану одностайність у поглядах Президента та Верховної Ради під час обрання нового Генерального прокурора, 15-го липня Л. Кучма звернувся із листом до голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, у якому поставив під сумнів леґітимність усіх постанов, схвалених народними депутатами з початку роботи нового парляменту і до обрання керівних органів. Напередодні — 15-го липня — вищий законодавчий орган схвалив рішення про законність усіх раніше схвалених рішень. Проте Президент запропонував повернутись законодавцям до

(Закінчення на стор. 6)

ПОМЕР МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

Президія Середовища УГВР повідомляє, що в неділю, 19-го липня 1998 року, у Піттсбурґу, Пенсильванія, після довгої недуги, помер на 88-му році життя, відомий український політичний діяч Микола Лебедь.

Покійний все своє довге і трудолюбне життя присвятив боротьбі за державну незалежність українського народу.

Микола Лебедь народився 1910 року в селі Нові Стрілища, на Львівщині. З молодих літ вірою і правдою служив своєму народові, українській справі. Був організатором Юнацтва ОУН 1930–1932-их роках. Згодом він — один з членів Крайової Екзекутиви ОУН, зв'язковий з провідником ОУН за кордоном полковником Євгеном Коновальцем. Під час Другої світової війни М. Лебедь був одним з організаторів, Похідних Груп ОУН. Після поголовного арешту німцями провідних членів ОУН, очолив українську організовану революційну боротьбу українського народу проти німецьких і більшовицьких окупантів, яка вслід за тим переросла у загальнонаціональний виступ Української Повстанської Армії.

На Великому Зборі УГВР М. Лебедя покликано на пост генерального секретаря закордонних справ УГВР і доручено виїхати на Захід зі завданням організувати моральнополітичну допомогу визвольній боротьбі в Україні. В перші роки М. Лебедь перебував у Італії, звідки переїхав до ЗСА. М. Лебедь був одним з засновників видавничого об'єднання „Пролог" у Ню Йорку та його довголітнім головою. Микола Ле-

Фото Р. Голіята

Микола Лебедь у березні 1981 року.

бедь відзначався ініціятивністю, відвагою, рішучістю і активністю.

Панахида за покійного відбудеться у похоронному заведенні Петра Яреми, при 127 Схід, 7-ма вул. в Ню Йорку, в п'ятницю, 24-го липня, о год. 7:30 вечора.

В суботу, 25-го липня після прощання у похоронному заведенні П. Яреми о год. 9-ій ранку, відбудеться Служба Божа в церкві св. Юра в Ню Йорку, при 7-ій вул., о год. 9:30, а відтак тлінні останки будуть перевезені для поховання на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук.

В Еритреї розбився український транспортовий літак

КИЇВ. — 17-го липня неподалік Асмари, столиці Еритреї, зазнав катастрофи український транспортовий літак Іл-78. Всі 10 членів залоги загинули.

20-го липня до Асмари прибули представники Цивільної Авіяції України для розслідування причин катастрофи. Це вже друга аварія українського літака за один тиждень.

Іл-78 розбився рано вранці об схил гори за дев'ять кілометрів від Асмари, намагаючись приземлитися з другої спроби. Того самого дня Агентство новин Еритреї коротко повідомило про катастрофу, але не дало жодної інформації про вантаж, який літак перевозив.

Речник Міністерства Оборони України лейтенант-полковник Валерій Король теж нічого не сказав про вантаж, зазначивши тільки, що Іл-78 летів з болгарського порту Бурґас. За його словами, літак належав українській державній авіяційнотранспортовій компанії, пов'язаній з військовим відомством. У лютому цей літак винайняла одна з компаній в Болгарії.

Кілька днів перед тим, 13-го липня, інший український літак Іл-76 загорівся і впав біля узбережжя Об'єднаних Арабських Еміратів у Перську затоку. Загинула вся залога у складі вісьмох осіб.

Переживаючи хронічний брак фондів, авіякомпанії в Україні та інших колишніх республіках СССР часто здають свої старі і ненадійні літаки закордонним компаніям у винайм.

Міністерство Надзвичайних Ситуацій України заявило, що воно заборонило підніматися у повітря всім літакам Іл-76 та Іл-78, аж поки не стануть зрозумілими причини двох найсвіжіших катастроф.

Новий лідер Ніґерії обіцяє вибори

ЛАҐОС, Ніґерія, — У понеділок, 20-го липня, теперішній військовий уряд Ніґерії заявив, що вибори відбудуться у перших трьох місяцях наступного року, а передання влади цивільному урядові заплановано на 29-го травня 1999 року.

Виступаючи з промовою на телевізії, ген. Абдулсалам Абубакар, який минулого місяця перебрав президентську владу в країні після смерти свого попередника диктатора ген. Сані Абаки, публічно оголосив свої пляни запровадження, як він назвав, „розкованої демократії". Він повідомив, що звільнить усіх політичних в'язнів, заарештованих ген. С. Абакою, дозволить на свобідне формування політичних партій, посилить систему судочинства, дозволить на міжнародну контролю виборів, переформує в'язничну систему та припинить всякі „помилки" в адмініструванні громадськими фондами.

У ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

— Що писала „Свобода" 40 років тому. — стор. 4

— Інтерв'ю з Юрієм Щербаком, амбасадором України в ЗСА. — стор. 8

— Фоторепортаж про 50-річчя УІА. — стор. 12

В УКРАЇНІ

Створюють систему захисту прав людини

ЛЬВІВ. — Тут на вул. Княгині Ольги, 116, у залі "Галичина" готелю "Супутник" відбувся семінар на тему "Система захисту прав людини в Україні". Семінар організовано в рамках проєкту "Організаційна допомога правозахисним організаціям, об'єднаним в Українську інформаційну правозахисну мережу", Українським центром прав людини Української Правничої Фундації та Львівською лябораторією прав людини Академії Правних Наук України за фінансового сприяння фонду "Евразія". На семінарі розглянено питання міжнародних, національних державних і недержавних засобів правозахисту та проблеми їхнього вдосконалення. Провідні українські науковці, адвокати, правозахисники обмінялися думками щодо створення системи захисту прав людини в Україні, ролі неурядових організацій у ній та ролі Европейського Суду у сфері захисту прав людини.

НБУ підвищив ставку

КИЇВ. — Національний Банк України підвищив з 1-го липня розмір облікової ставки з 51 до 82 відс. За інформацією емісійно-кредитового департаменту НБУ, телеграму про збільшення облікової ставки вже надіслано комерційним банкам. Попередню ставку в обсязі 51 відс. встановлено 29-го травня 1998 року.

Виробники телевізорів дістали податкові пільги

КИЇВ. — Президент України підписав Указ щодо стимулювання виробництва телевізорів кольорового зображення, яким передбачено звільнити до 1-го січня 2000 року від акцизних платежів обігові гроші, отримані від продажу кольорових телевізорів, що виробляються українськими підприємствами усіх форм власности за умови, якщо вони вироблятимуть не менше 5,000 телевізорів на місяць. Водночас указом встановлено ставку ввізного мита на аналогічну імпортну техніку на рівні 30 відс. їхньої митної вартости. Проєкт змін і доповнень до закону України про ставки акцизного збору і ввізного мита на деяку продукцію подано на розгляд Верховної Ради.

Пожвавлюються зв'язки Криму з Росією

СИМФЕРОПІЛЬ. — Взаємовідносини Криму з Москвою активізувалися завдяки діям нового складу Верховної Ради АРК, зазначила 6-го липня, прессекретар спікера кримського парляменту Галина Мамико. За її словами, радник голови ВР Криму Алім Чабанов недавно повернувся з Москви, де спільно з урядом Росії взяв участь у підготовці договору про соціяльно-економічне співробітництво і зміцнення культурних зв'язків. Проєкт договору про кооперацію підприємств двох країн передбачається підписати найближчим часом.

Скаржаться на СБУ

КИЇВ. — Голова Київського крайового Товариства політичних в'язнів і репресованих А. Чорнуха звернувся до Генерального прокуратури України із заявою, у якій пише: "За багаторічне знущання над моєю родиною, приниження чести і гідности, обмеження прав і свобод, замахи на моє життя і життя дитини, розповсюдження брехні на мене, подання неправдивої інформації в органи державної влади, зокрема, Президентові України, вимагаю порушити кримінальну справу щодо керівництва Служби Безпеки України.

Уряд керуватиме державною власністю

КИЇВ. — Для врегулювання деяких питань, пов'язаних з процесом управління об'єктами державної власности видано ще один указ Президента. Цим документом Кабінетові Міністрів та уповноваженим органам надано право управління об'єктами державної власности. Таке право мають також самоврядні організації, Національна Академія Наук України, Національна Академія Аграрних Наук, інші аналогічні організації, у тому числі юридичні та фізичні особи, які здійснюють функції з управління акціями, що належать державі в майні господарських товариств. З метою розмежування фінансових та майнових відносин між державою та господарчимим суб'єктами передбачається поступове перетворення усіх державних підприємств, які не підлягають приватизації, на державні акціонерні компанії.

В економіці почався ріст

КИЇВ. — Уперше за останні дев'ять років у першому півріччі цього року промислові підприємства України збільшили обсяги виробництва на 0.7 відс. у порівнянні з відповідним показником минулого року. Про це заявив перший віцепрем'єр-міністер Анатолій Голубченко на нараді з керівниками міністерств. За його словами істотних зрушень вдалося досягти у більшості галузях народного господарства. Вийняток становлять електроенергетика, чорна металюргія та машинобудування. Найбільший приріст виробництва спостерігається у деревообробній промисловості (22 відс.) та промисловості будівельних матеріялів (12 відс). А. Голубченко зазначив, що приріст виробництва стався у 19-ох областях України, а в шістьох — зменшився.

НДЛМ провела другий з'їзд

КИЇВ. — На другий з'їзд Народно-Демократичної Ліґи Молоді, зібралося близько 200 делеґатів майже з усіх реґіонів України. Участь у ньому взяли голова Народно-Демократичної Партії Анатолій Матвієнко та керівник Київської міської організації НДП Анатолій Толстоухов. Мета з'їзду — проаналізувати працю Ліґи Молоді та накреслити напрями дальшої діяльности.

Причина хвороби — кліщі

ЛЬВІВ. — У сімох районах Львівської области зареєстровано хворих на енцефаліт і виявлено збудника цієї хвороби — кліща. Також констатовано, що 20-30 відсотків захворювань у квітні-вересні минулого року, які були діягнозовні як грипа, гостре респіраторне захворювання, пневмонія та бронхіт, насправді були викликані кліщами.

Обговорюють шляхи перевезення нафти

ЛЬВІВ. — Відбулася триденна візита до Львова генерального секретаря Енерґетичної хартії Петера Шютерле, мета якої — обговорення проєкту транспортування каспійської нафти територією України. Шютерле плянує ознайомитися з ходом робіт на державному підприємстві магістральних нафтопроводів "Дружба" та зустрітися з його генеральним директором Леонідом Буняком. Як повідомляє пресцентр МЗС України, візита передує запляннованій на серпень-вересень презентації українського проєкту на спеціяльному засіданні Енерґетичної хартії.

Знайдено нелеґальні макові плянтації

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ.— Працівники обласної міліції під час рейдів по районах виявили майже півсотні підпільних макових плянтацій. Господарів-наркоділків притягнуто до кримінальної відповідальности.

ФДМ став незалежним від Верховної Ради

КИЇВ. — 7-го липня Конституційний Суд оприлюднив рішення у справі Президента щодо конституційности деяких положень закону про приватизацію державного майна. Верховна Рада минулого скликання внесла поправки до цього закону, якими Фонд Державного Майна підпорядковано парляментові. Дослідивши матеріяли справи, Конституційний Суд визнав ті поправки такими, що не відповідають Конституції. Підпорядкування ФДМ Верховній Раді України втрачає чинність з дня ухвалення рішення Конституційного Суду. Судове рішення є обов'язковим до виконання і оскарженню не підлягає.

Нові правила торгівлі в кредит

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України затвердив правила торгівлі в кредит. які реґулюють порядок продажу резидентами і нерезидентами промислових товарів фізичним особам у кредит. Згідно з постановою, від 1-го липня купувати товари в кредит можуть фізичні особи, які мають постійний прибуток і постійно мешкають у населеному пункті, де знаходиться суб'єкт господарювання. Особи, які живуть у сільській місцевості, де немає суб'єктів підприємництва, що продають у кредит, можуть придбати товари на таких же умовах у межах одного адміністративного району.

Відзначають досягнення українських науковців

КИЇВ. — "Біосенсори — найсучасніші аналітичні прилади, вже зайняли вагому нішу у світовому просторі", — зазначив професор із Великобританії Ентоні Тернет під час прес-конференції "Нові тенденції в розвитку біосенсорів", яка відбулася у Ворзельському кардіологічному центрі НАН України. Протягом двох останніх років ринок біосенсорів подвоївся і складає щорічно понад п'ятсот мільйонів дол. Передбачається до 2000 року збільшити його до 900 млн. дол. Закордонні фахівці високо оцінили досягнення українських науковців у створенні аналітичних приладів нового покоління хемічних і біологоічних сенсорів. Організаторами конференції виступили інститут молекулярної біології та генетики НАН України, Національний Науковий Центр України з Медичних та Біологічних Досліджень, Міністерство України у Справах Науки і Технології, Біотехнологічний центр Кренфілдського університету, Великобританія.

Селяни розтягли ферми

СТАРИЙ САМБІР. — Протестуючи проти свавілля та безгосподарности місцевої влади, селяни двох сіл Старосамбірського району Львівщини на очах в остовпілих керівників та міліції цілком розібрали тваринницьку та норкову ферми.

Стимулюють будівництво доріг

КИЇВ. — Указ про будівництво та реконструкцію автомобільних доріг підписав Президент Леонід Кучма. Проєкт відповідного закону, передано на розгляд Верховної Ради в порядку законодавчої ініціятиви. Документ передбачає прискорення побудови транспортових коридорів, залучення українського та закордонного капіталу для будівництва автомобільних доріг загального користування. За повідомленням прес-служби Адміністрації Президента, указ спрямовано на інтеґрацію України до системи міжнародних транспортових мереж, зменшення бюджетних видатків на будівництво та утримання автомобільних доріг. В указі підтримано ініціятиву Львівської обласної державної адміністрації щодо будівництва нової автомобільної дороги Львів-Краковець.

Нижанківський, а не Крижанівський

У третьому числі тижневика „Свобода" з датою п'ятниці, 17-го липня, в дописі „У Гантері відкрито черговий літній сезон" Дуфту-Бабая /Богдана Нижанківського/ помилково названо Богданом Крижанівським. — Ред.

Повна адреса М. Марковича

У дописі про альбом про І. Труша в числі „Свободи" з п'ятниці, 17-го липня, пропущено повну адресу д-ра М. Марковича, де можна замовляти альбом. Має бути: Michael Markovicz, Weierstr 16, 52349 Dürken, Deutschland.—Ред.

АМЕРИКА І СВІТ

МВФ мусить позичати гроші

ВАШІНҐТОН. — Міжнародний валютний фонд стверджує, що, з уваги на економічну кризу в Азії, він буде змушений позичити гроші у своїх найбагатших країн-членів, щоб виручити Росію. Офіційні чинники МВФ передбачають, що коли виплатять нові позички, обіцяні Росії, на суму 11.2 блн. дол. в цьому році та 2.6 блн. дол. в наступному, то майже спорожнять доступні їм ресурси головної каси. З уваги на це, адміністративний директор МВФ Майкл Камдесус заявив, що пакет обіцяних позичок Росії в основному буде покритий зі запасних кредитів 11 найбільших індустріяльних країн-членів, включно з Америкою, котра зобов'язалася на суму 2.1 блн. дол. До таких заходів, як використання запасних кредитів, МВФ востаннє вдавався у 1978 році. Тепер становище скрутніше. Економічна криза в Азії та нестійка політично-економічна ситуація в Японії є тими негативними чинниками, через які, на думку аналітиків, багатосторонні позичкові установи можуть опинитися перед загрозою браку фондів, якщо б виникла додаткова „фінансова дірка".

Відновлено лети до Куби

МАЯМІ. — Після дворічної перерви американська летунська лінія „Ю-ЕС- Ейр" відновила свої полети до Гавани, столиці Куби. Першим минулого тижня приземлився в Гавані винайманий замовлений літак Боїнг-767 з 203 пасажирами. Президент Билл Клінтон зліквідував прямі лети в 1996 році як покарання кубинському урядові— після того, як кубинці зістрілили два цивільні літаки. Президент дозволив на відновлення прямих летів до Гавани ще в березні, реагуючи в цей спосіб на січневі відвідини Папи Івана Павла II до Куби. Одначе торговельне ембарґо ЗСА проти Куби залишилося незмінним.

Ізраїльтяни і палестинці знову говорять

ЄРУСАЛИМ. — У неділю, 19-го липня, керівні представники ізраїльського уряду та Палестинської самоуправи вперше за багато місяців засіли віч-на-віч, щоб провадити дальше переговори в справі замирення на Близькому Сході. Зустріч між ізраїльським міністром оборони Іцаком Мордехаєм і головним представником палестинців Магмудом Аббасом відбулася в одному з готелів Тель Авіву та тривала понад три години, частинно — тільки між обидвома згаданими особистостями, а частинно — разом з іншими представниками обидвох сторін. У тому самому часі ізраїльська поліція в центрі Єрусалиму завважила вантажне авто, з якого ішов дим. Воно виявилось начинене саморобними бомбами, які не вибухнули, тільки важко обпекли водія, 30-річного Джалала Ровманега, члена Гамасу, палестинської ісламської войовничої організації. Це дещо ускладнило переговори, але все ж таки сторони домовились про наступну зустріч.

Пом'янули загиблих в авіякатастрофі

НЮ ЙОРК. — У п'ятницю, 17-го липня, рідні та приятелі загиблих у летунській катастрофі 800 лету, лінії Транс Ворлд Ейрлайнс, окремим поминальним Богослуженням на побережі Лонґ Айленду, недалеко місця, де вибухнув згаданий лет, відзначили другу річницю їхньої трагедії. Деякі з присутніх також відвідали анґар, в якому зберігається скелет реконструйованого літака, в якому загинуло 230 осіб. Досі залишається невідомою причина тієї катастрофи. Еф-Бі-Ай, не знайшовши жодних доказів кримінального злочинства, відмовилася від дальшої участи у слідстві. Крайова рада безпеки транспортування тверджить з певністю, що вибух стався у центральному збірнику палива, одначе не знають, що було причиною цього.

Цунамі забрали тисячі життів у Новій Ґвінеї

АЙТАПЕ, Папуа-Нова Ґвінея. — Уцілілі очевидці розповідають, що насправді все трапилось несподівано і дуже швидко. Пізно у п'ятницю, 17-го липня, мешканці відчули трикратне стрясення і коливання землі, а тоді побачили, як море піднісилося і прямувало до їхнього побережжя. Перша водяна стіна цунамі — хвилі на поверхні океану під час підводних землетрусів, заввишки 23 стопи, відразу знесла з лиця землі кілька прибережних сіл на північнозахідньому побережжі Папуа - Нової Ґвінеї. У неділю, 19-го липня, офіційні чинники підтвердили, що досі нараховано 599 людських жертв, і це число зростає з кожною хвилиною. Ранком у понеділок, 20-го липня, Джан Текві, провінційний губернатор Західнього Сепіку, заявив, що кількість загиблих може зрости до понад 3,000 осіб. Більшість загиблих — це діти та старші віком, які не мали сили боротися з хвилями цунамі. Крім того, залишилось сотні ранених людей, що очікують медичної допомоги. З тих, кому пощастило втекти на вищі терени, понад 6,000 залишилось безпритульними.

Надзвичайна спека спричинює значну шкоду

ДАЛЛАС, Тек. — Від Фльориди до Тексасу та Кольорадо, майже двомісячна невпинна спека з температурою, що сягає понад 100 градусів, завдає великих втрат громадськості згаданих стейтів і є винуватцем багатьох смертельних випадків. Місцеві та стейтові власті твердять, що висока температура є причиною смерти 117 осіб, з того 81 у Тексасі, 22 в Луїзіяні та 11 в Оклагомі. Крім того, спека і посуха завдали великих втрат фермерам і скотарям та причинилися до спорадичних пожеж трав і лісів, які в свою чергу знищили велику кількість нерухомого майна, залишаючи багатьох без даху над головою.

Білий Дім підкреслив важливість України

ВАШІНҐТОН. — Напередодні візити віцепрезидента ЗСА Алберта Ґора в Україну, запланованої на 22-23-го липня, два високопоставлені представники Білого Дому провели пресконференцію, на якій запевнили Україну в підтримці.

„Ми ніколи не забували про Україну і розуміємо, що її незалежність і стабільність важливі для всього реґіону", — заявили вони, побажавшись залишитися анонімними.

Згідно з українським радіо, на пресконференції підтверджено, що Міжнародний валютний фонд і Світовий банк готові надати кредити Києву після того, як наберуть чинности укази з економічних питань, запропоновані Президентом Леонідом Кучмою.

Представники Білого Дому назвали рішення закрити Чорнобильську АЕС „одним з найсміливіших" рішень України. Вони запевнили також, що ЗСА готові приєднатися до пошуку джерел фінансування реконструкції реакторів на Рівненській і Хмельницькій АЕС.

На пресконференції повідомлено також, що під час засідання комісії „Кучма-Ґор" порушуватимуться питання розвитку малого підприємництва в Україні, створення місць праці і питання боротьби з міжнародною злочинністю.

Л. Кучма закликає Верховну Раду зменшити дефіцит бюджету

КИЇВ. — 17-го липня Президент Леонід Кучма закликав парлямент зменшити дефіцит державного бюджету до 2.3 відс. валового національного продукту, щоб уможливити отримання Україною трирічного кредиту від Міжнародного валютного фонду на суму понад 2 блн. дол.

Президент заявив, що майбутнє міжнародних позичок України сьогодні повністю залежить від парляменту, і що програма МВФ автоматично вирішить проблеми України.

Якщо ж змін до бюджету не буде ухвалено, сказав Л. Кучма, Україні загрожуватиме фінансова криза. Верховна Рада мала голосувати щодо зменшення дефіциту бюджету ще перед тим, як піти 24-го липня на вакації.

Впродовж наступних двох місяців Україна має сплатити за свої внутрішні і зовнішні борги біля 1.8 блн. гривень. Місячний же прибуток держави, за словами Президента, не перевищує 900 млн. гривень.

До кінця 1998 року Україна планує позичити на міжнародних ринках біля 2 блн. дол., включно з 1 блн. дол. в липні і серпні.

У Стаханові створюють спеціяльний інвестиційний режим

СТАХАНОВ, Луганщина. — У місті запроваджується спеціяльний інвестиційний режим, метою якого є залучення інвестицій у виробництво і, у висліді, виведення Стаханова з кризи, викликаної закриттям шахт.

Схвалені Урядом заходи скеровані також на створення нових місць праці та поліпшення соціяльного становища.

Відтепер підприємці, які здійснюватимуть в Стаханові інвестиційні проєкти, звільняються від ввізного мита на сировину та обладнення, від оподаткування новоствореного або перепрофільованого виробництва, і отримують ряд інших суттєвих пільг. Запровадженням спеціяльного режиму займатимуться Міністерство Економіки України та Луганська обласна державна адміністрація.

Суданські повстанці оголосили припинення військових дій

НАЙРОБІ, Кенія. — Пресове агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що суданські повстанці оголосили тримісячне припинення військових дій у північнозахідньому Судані, щоб можна довезти харчову допомогу для сотень тисяч людей. Офіційні чинники Світової харчової програми Організації Об'єднаних Націй стверджують, що боротьба повстанців з військом суданського уряду змусила тисячі людей покинути свої оселі. Мільйонам людей загрожує громадянська війна і голод. Боротьба повстанців Суданської народної визвольної армії з урядом у Хартумі за автономію віруючих християн півдня від арабсько-мусулманської півночі триває від 1983 року. У результаті понад 1.5 млн. осіб загинуло в наслідок цієї боротьби та її близького побратима — голоду.

Відбудеться конференція у справі торгівлі жінками з України

ПАРСИППАНІ, Н.Дж. —До Ню Йорку приїхала українська урядово-громадська делеґація. 20 її членів візьмуть участь, разом з американськими правниками, у публічній конференції на тему: „Торгівля жінками з України", яка відбудеться у середу, 29-го липня, о год. 6:30 вечора, в нюйоркському Гантер коледжі, при Лексінґтон авеню і 68-ій вулиці, кімната ч. В 415. За півгодини до початку конференції присутні зможуть подивитися відео-фільм під назвою „Куплені і продані", англійською мовою.

З цього приводу в понеділок, 20-го липня, відбулася зустріч з представниками преси.

Конференцію організує Світова Федерація Українських Жінок і організація БРАМА, а спонзорує Відділ жіночих студій Гантер коледжу.

Докладні інформації можна одержати від Олі Ставничої, (201) 933-7558, або від Ганни Кріль, (212) 674-1225.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку-$30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку-$25.00. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Чи не брати б прикладу з Єльцина?

Останнього тижня президент Росії Боріс Єльцин знову здивував цілий світ, як це вже було не один раз за часів його „панування". Але, здається, цим разом в найсміливіших снах не могло привидітися, що Б. Єльцин виголосить таку заяву в часі своєї присутности при перепохованні тлінних останків царя Росії Миколи II, його дружини, трьох дітей та прибічної служби.

Знаємо з описів у пресі та в інших засобах публічної інформації, як це все відбулося урочисто та в присутності членів родини Романових, але головне — в присутності президента Б. Єльцина та численних представників його уряду. Розуміється, описуючи цю повну дивних почувань поминальну Богослужбу, засоби масової інформації не забули пригадати, що цей самий Б. Єльцин, який тепер так офіційно брав участь в перепохованні царської родини, ще в 1977 році наказав знищити дім, в якому відбулася їх екзекуція боячись, що цей дім може стати місцем паломництва для усіх російських прихильників царату.

А тепер, 17-го липня 1998 року, Б. Єльцин враз із дружиною Наїною схилили в пошані голови перед тлінними останками царської родини. Президент ще й виголосив прощальне слово, якого, здається, не посоромився б ніякий т. зв. „білий росіянин", який все ще плекає пошану до царату.

Звертаючися у своїй промові до громадян Росії, Б. Єльцин заявив, що „ми усі є винні" і тепер час явно ствердити, що розстріляння родини царя Миколи — це один із найбільш трагічних і неоправданих епізодів російської історії.

Коротка, але повна значення для майбутнього промова Б. Єльцина була незвичайно політично добре передумана та виголошена у відповідний час, коли зближаємося до чергового століття, а рівночасно, коли Росія бореться із фінансовими та політичними труднощами і теперішний президент має багато ворогів.

Треба бути справді політично добре виробленим та хитрим, щоб так виступити перед світом, як тепер зробив Єльцин.

І тут саме насувається нам можливість порівняння, а передусім запитання: чому Президент України Леонід Кучма чи інші поважні представники Уряду України не розуміють політичного значення відходу від традицій тоталітарного режиму в ім'я здобуття прихильности принаймні частини населення, а може і прихильности решти світу, який уважно спостерігає, що і як діється в Україні від проголошення самостійности і дотепер. А діється те, що в Україні відповідальні політичні постаті далі мовчанкою і неприсутністю вминають усі сумні річниці, спричинені совєтським режимом роковини, що їх відзначають лише окремі громадяни, властиво на приватному, а не загальнополітичному рівні.

Треба б, може, щоб наш Президент таки дещо навчився тепер від свого сусіда, який йому у багатьох випадках, здається, таки імпонує. Навіть коли більшість критичних обсерваторів посміхалося із присутности Б. Єльцина на перепохованні родини Романових, а ще більше із його слів — то таки напевно деяка частина російських громадян прийняла цей його виступ, як добре і мудре політичне потягнення, що може здобути йому симпатію, а відтак і голоси у різних політичних рішеннях.

Прикре, але правдиве нам треба брати приклад від російського сусіда.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сліди на піску

Дивними шляхами провадить людську долю Божа рука. Хто б подумав, що уродженій львів'янці, яка виростала над славною Полтвою — до речі, ніколи її не бачила — доведеться півсторіччя жити над Атлантійським океаном, та переживати його у всіх химерностях і настроях, які так сильно впливають на душу і почуття людини?

Ми полюбили один одного, а може, це тепер, після 50 років, так здається, коли стільки переживань пов'язано із цією, як її інший львів'янин називав, „великою калабанею"? Але шум моря, його простір, що на обвиді зливається із небом, і ті хвилі, що змінюються від високих білих грив до спокійних припливів і відпливів, завжди заспокоювали і злагіднювали удари життя, що немов віддзеркалювались у тих бурунах.

Скільки миль проміряла я на його березі, ступаючи по чистому піску, скільки палаців з піску побудувала в надії, що їх не змиє відразу свавільна хвиля, скільки думок і споминів перелилося під гомін води...

Довгими роками вирували довкруги мене не лише хвилі, але і щебетливі голоси дітей, палкі розмови приятелів і веселий безжурний сміх.

Аж прийшов час, коли море дістало інше завдання. Жорстока недуга застукала до нашої хати над океаном, і ми знали, що зближається невідкличио кінець спільного життя.

„Візьми його проходжатися над морем, — радив приятель-лікар — це добре впливає на думки, на настрій"... І ми ішли повільною ходою берегом моря, ішли мовчки, бо не було слів. Але море говорило, і допомагало нам мовчати... Ми ішли повільною ходою, а на мокрому піску виднілн відбитки наших ніг. Менші і більші. Це все, що залишилося по нас, бо палаців із піску вже не було сили та охоти будувати...

Скоро опісля я вже мандрувала сама, пильно вдивляючись у пісок, немов шукаючи за другими слідами, хоча знала, що вони так скоро зникають, як тільки прийде перша хвиля.

Довгими роками море стало моїм єдиним товаришем самоти, якому можна було розповісти усі думки, усі переживання, усі успіхи і невдачі журналістичної праці, та шукати в ньому теми чи надхнення до дальшого буття, яке стало цікаве та принесло сміх і шум розмов над океаном, і в тому домі, що був моєю твердинею, над водою.

Аж прийшов час, коли знову застукала до віконця сама жорстока недуга. „Повези мене над море, — просив хворий, — нехай подихаю солоним повітрям і побачу щераз „велику калабаню". І ми, як колись з іншим позначеним смертю ішли повільною ходою над берегом моря, мовчки або під звуки сильного кашлю, що старався заглушити шум моря. А на мокрому піску залишилися сліди наших ніг: одні малі — другі великі.

Минулого тижня я поїхала знову, вже сама над море. Воно шуміло і переливалося високими хвилями, немов після бурі — а може, тільки відчувало бурю у моїх думках? А я мандрувала його берегом, залишаючи по собі сліди на мокрому піску. Одні, єдині сліди...

Коли я поверталася цією самою дорогою, їх вже не було. Приплив моря забрав їх зі собою. Але мої ноги витискали нові — самітні сліди над широким безконечним морем, що залишилося єдиним вірним товаришем цілого довгого життя.

О-КА

ЩО ПИСАЛА „СВОБОДА" 40 РОКІВ ТОМУ

24-го липня

Аляска проведе плебісцит

На Алясці відбудеться 26-го серпня ц. р. плебісцит в справі приступлення цієї території до З'єдинених Держав як 49-го стейту. Перші загальні вибори в Алясці проголошено на 25-го листопада. Плебісцит має ствердити: чи населення Аляски бажає належати до ЗСА, як стейт, чи воно затверджує пропоновані стейтові кордони і чи приймає Конституцію ЗСА. Нема ніякого сумніву, що в усіх цих питаннях, відповіді будуть ствердливі. Конґрес надав Алясці стан стейту 30 червня ц. р.

Юрій Смолич заманює на "Родіну"

Блакитньогового, веселого кольору брошурка з дещо темнішим заголовком "З народом чи проти народу" розсилається в Америці і Европі на адреси українських еміґрантів. Автори її — відомий український совєтський письменник "майже клясик", Юрій Смолич, а видавець — філія НКВД, чи пак Комітет "За повернення на Батьківщину", очолюваний темних діл майстром, енкаведівським генералом Міхайловим. Рік видання броширки — 1958-ий.

Увага! Затримано давній правопис!

КУТ ЗОРУ

БОЖЕ, НАМ МУДРІСТЬ ПОДАЙ!

Д-р Роман Барановський

Заголовок статті перефразований з популярної пісні „Боже, нам єдність подай", що її молитовно співаємо в церкві чи при інших нагодах. Але якось з тією єдністю не везе ані тут, ані в Україні. Коли розходження у діяспорі ще не найбільше лихо, то в Україні є загрозливим явищем. Постійні суперечки, особисті амбіції, незгода чи просто опортунізм у вирішуванні складних і вітальних проблем, зокрема економічних, держави підривають і руйнують її основи і загрожують її національній безпеці.

Українці у діяспорі, які слідкують за подіями в Україні, емоційно реагують на них. Корисні події сприймають з найбільшим захопленням, а щиро вболівають над невдалими.

З великою радістю ми тут сприймали схвалення Конституції, дарма, що з драматичним його перебігом, та прийняття і впровадження нової валюти-гривні.

Поважні успіхи має Україна у політичному секторі. У 68 країнах вже засновано амбасади. У більшості з-понад 150 держав, які визнали незалежність і самостійність України, вона має свої консульства. Яким великим престижем втішається Україна у світі, доказує, що її представник Геннадій Удовенко є головою 52-ої Асамблеї ООН. Економічні, політичні, культурні, а то й мілітарні договори з країнами західнього світу, участь України у престижевих міжнародних структурах — це великі досягнення, що можемо ними пишатися.

Але не бракує в Україні багатьох недоліків і негараздів, яких не повинно бути. Нагадаймо деякі з них . Конституція України гарантує українську мову — мовою державною. Але знаємо, що російську мову вживають ще дуже багато, головно у східніх і південних областях України і то не лише звичайні громадяни, але, що гірше, урядовці на високих постах у державних установах. Толерується навіть виступи антиукраїнські, антидержавні таких урядовців. Таке дивовижне явище існує хіба тільки в Україні. Виправдання, що вони, мовляв, не знають української мови, не має підстав, бо за сім років існування держави вони могли і повинні були навчитися.

Татарам у Криму чомусь не дано на час українського громадянства і не дозволено голосувати при виборах.

Чому дозволяється на відзначування совєтських свят— „День трудящих", „День перемоги", а навіть „Великої жовтневої революції", що має відбутися 7-го листопада ц. р.?

Рішено винагородити громадян України, колишніх червоноармійців, медалями російського полководця Ґеоргія Жукова. Правдою є, що Жуков великий герой Совєтського Союзу, але ж яке його відношення до України? Ми не знаємо і не розуміємо мотивів, які спонукують владу України до схвалювання таких акцій. Нам тут вони видаються, щонайменше, дивовижними.

Вибори до Верховної Ради, що відбулися 29-го березня ц. р., продемонстрували слабість національно-демократичного середовища. Партійні провідники не збагнули істини, що тільки в єдності — сила. До виборів пішли роз'єднано і, у висліді, замість здобути більше депутатів і зміцнити свої сили, втратили на користь лівих майже 40 депутатів.

Не диво, що майже два місяці товклася справа вибору голови Верховної Ради.

У 1991 році Провидіння Боже чудесним промислом обдарувало Україну найціннішим скарбом — волею. Після довговікової неволі, страждань, наруги і мільйонових жертв, що їх український народ склав на жертовнику волі, Україна стала незалежною і самостійною державою. А чи цей безцінний скарб нині у належній пошані? Думаю, що наші внутрішні негаразди — це кара Божа за брак пошани і вдячности за дані нам благодаті.

Народна приповідка каже, що „Бог, як хоче когось покарати, відбирає йому розум".

Недавно я мав нагоду говорити з визначним українцем, американським громадянином, який має відношення до НАТО. Розмова велася про економічну кризу в Україні. Він висловив цікаву думку, що Україна може поправити свою економіку, якщо пішла б за зразком Німеччини, яка, після програної у Другій світовій війні, провела повну приватизацію. Ця спроба виявилася незвичайно успішною, бо країна після війни була в критичній ситуації, скоро не тільки стала на ноги, але відновила свою потугу.

Чому б не піти Україні за таким прикладом? Про це він говорив з деякими визначними діячами в Україні, але цього не взято до уваги.

В Україні за совєтів все було знаціоналізоване. Ото ж, треба в Україні перейти на повну приватизацію, розпродати все, що тільки надається до продажу. Купити можуть, звичайно, ті, що мають гроші, а вони здепоновані у швайцарських банках, як подають, майже 20 більйонів долярів. Ці гроші могли б повернутися в Україну.

Висновок такий: коли була б мудрість, була б і єдність, а з тим були б і гаразди.

АЛЬМАНАХ УНС 1999

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1999 рік, в якому припадають такі роковини, як 10-річчя установчого з'їзду Народного Руху України в Києві, 100-ліття народин Олекси Стефановича, 125-річчя народин Марка Черемшини, 150-річчя народин Олени Пчілки, 275-річчя смерти гетьмана Павла Полуботка, 350-річчя козацького реєстру, 360-ліття битви під Конотопом та інші.

Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до вівтірка, 15-го вересня. — Ред.

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Наймолодшому Ювілятові

— Воля, воля, золота воля, заіржав він із великої радости, і наче отой жеребець, випущений із клітки, шугнув у зелені пасовиська.

— Вирвавсь, вирвавсь!— понеслося хвилею за цим, а той, неторкаючи конюшини, підскакуючи у бистрих стрибках і ржучи говорив: — Дам лиха закаблукам, закаблукам лиха дам..

На часок метушня втихла, але хтось із кмітливих сказав: — „Та він теж до майбутніх ювілятів колись пристане, давайте спільно рахувати роки.

— Ні, ні, не до сотки числім, бо це зависока математика, пальців не стане, а числім від колиски, коли маленький Зенчик найперше і найскоріше почав фиркати маленькими ніжками.

Лежить він у стародавній колисці, ручками розмахує, голівку раз-по-раз двигає, якесь незвичайне дитинча. І не плаче, та й не сміється дуже, розумно кругом роздивляється, яка ж його доля чекає?

Зачули добрі феї, що така незвичайна дитина на світ прийшла, оточили колисочку віночком (усіх 12), та й стали малюкові дари складати, щастя-долі бажати. Зложивши в дарунку 24 пеленки, перша фея запхала в ротик лизачок, щоб йому солодко жилося. Інші — по м'ячикові принесли, по парі високих шкарпеток (аж під коліна), і вони, оті шкарпетки, найбільше малюкові сподобалися. Тут же він нафиркався ніжками „аж по саме нікуди".

На кінець, ота сива (трохи пристаріла фея), притягнула в дарі малому енциклопедію Кубійовича.

— Чи в день, чи в ночі вона тобі й пригоді стане. Аж тут зашуміло щось, загуло, і в кімнату вдерлася ота тринадцята, незапрошена фея, що іскрами люті й бажанням помсти горіла.

— О! спати тобі не дам, ста років відпочивати не будеш? Ти будеш 36 років лупати журналістичну скалу, тесати людські уми, відкривати очі незрячим, наливати олій до порожніх людських маківок, нечутним вухам повертатимеш слух, і людським приспаним серцям насипатимеш пригорщами любов до рідної мови.

Ото ж, підростай Зенчику, бо час біжить, і роботи в тебе дуже а дуже багато.

Тому він, і відробивши своє, схопився так швидко на ноги і, мов той жеребець, вскубнувши по дорозі Євшан-Зілля, погнав на виклик Щасливої і Доброї Долі.

Народ самоусвідомлюється...

При виборах парляменту України жодної драми не сталося, хоча теперішній різношерстий парлямент не в змозі приймати будь-які радикальні рішення чи закони, спрямовані на користь українського народу. Цей парлямент нікому не спроможний дати працю і платню, а тим більше з допомогою Росії, бо там ще більше безробіття і традиційне жебрацтво, гірше, ніж у нас. А те, що чимало українців заробляють на будовах довкруг Москви, то це епізод, зумовлений тим, що українців легко обдурити, їм утроє менше платять, а працюють вони там, як кваліфіковані раби.

Вибори голови Верховної Ради зайняли два місяці. Це свідчення повної недієздатности нинішнього складу Верховної Ради, його взаємоворожости й безвідповідальности перед виборцями.

Українські патріотичні партії, створені когортою політв'язнів і засновників національно-демократичних течій в суспільстві, переживають тепер глибоку кризу. Неждано-негадано виникла криза ідеологем, стереотипів, лідерів, які не виявили винахідливости та уміння пристосуватися до інших умов в боротьбі за державність.

Надто несвоєчасно прийнято закон про змішану систему виборів, коли половина депутатв пройшла за партійними списками (і це в країні, де 0.5 відс. є партійцями!). Така система пустила до залі Верховної Ради масу комуно-соціялістів-антидержавників. Якби державницькі сили об'єдналися, то сьогодні мали б не менше 90 відс. місць у парляменті від правих. Праві, ліві і центр („ніякі"?) здобули приблизно по третині мандатів. Створилася хитка й загрозлива рівновага сил. Хто кого? Стіна йде на стіну. Люди вже стомилися від цього парляменту...

Допоки не буде створено єдиного Українського бльоку державницьких сил, допоти не буде української України, не матимемо рідної хати на рідній землі.

Наближаються президентські вибори. Це значно складніша й відповідальніша справа. Ото вже розгорнеться сварка й взаємопоборювання! Але лівий кандидат не пройде!

У нас у Каневі сильно „погорів" горезвісний голова міської ради Олександер Пантелішин. На виборах він був лише четвертим з семи кандидатів. Посадником Канева став пенсіонер В. Фролов, колишній директор місцевого заводу „Магніт". З 40 депутатів міської ради немає жодного комуниста. Одержали мандати шість „рухівців", решта — переважно демократично настроєні люди, серед них і директор Шевченкового заповідника Ігор Ліховий. Директора Українського ліцею Тамару Стрипко обрали до обласної ради. Наша відносна перевага в Каневі свідчить, що народ просвітлюється, розумніша\є, самоусвідомлюється. Але лідери нації дуже відстають від простих людей. В суспільстві нагромаджується кольосальна вибухова енерґія, люди часто не знають, кому вірити, за ким йти, куди прямувати. Народні депутати, президенти, прем'єри змінюються, а поліпшення становища покищо не видно.

Михайло Іщенко,
Канів, Черкаської области

ТАКА ДИВНА ЦЯ АМЕРИКА!

Петро Часто

З чого ж тут починають?

Як колись, так і тепер, нові прибульці застають не одну, а ніби безліч Америк. Країна справді багатоманітна, різнобарвна, зіткана зі світла і тіней, з соціяльних, моральних, культурно-расових, природно-кліматичних контрастів.

Але багато залежить від самої людини, від її очей. Хто звик бачити все довкола себе сірим і невеселим, за інерцією помічатиме його й тут. А хто не забуває простої істини, що земля наша — кругла і вся вміщається в Божих долонях, хто здатний на душевну взнеслість, хто готовий зустріти щось небуденне, велике і динамічне, для того небагато візьме часу, щоб у щирому захопленні вимовити сакраментальне „God bless America!".

Цікаво було б, якби під руки потрапила певна статистика, якісь висліди соціологічно-психологічних опитувань теперішніх іміґрантів: хто з якої ноги ступає на американську землю, і чого більше стається — здійснених мрій чи розчарувань? Ба — такої статистики нема, американці про неї не дбають, бо це, на їхню думку, було б недемократично — ставитися до іміґрантів як до осібної породи людей. Самим же прибульцям не до статистики, бо всю їхню енергію забирають перші місяці і роки вживання в нові умови.

Щоправда, дещо характеристичне випливає з читацьких листів і редакційних зустрічей. Знаємо, наприклад, що росіяни частіше виказують невдоволення з Америки, ніж українці. Причини — у різних психологіях цих двох сусідніх народів. Москаль звик панувати, звик підпорядковувати довколишній світ під свій лад і смак, тому він і тут намагається, принаймні поперва, пристосувати Америку до себе, а не самому до неї пристосовуватися. Ось чому росіяни, опинившись тут без жодних привілеїв, нерідко вдаються до протизаконних способів стати „кращими", ось чому преса все з більшим занепокоєнням пише про російську мафію у ЗСА.

Українці ж, переважно, стають до будь-якої праці, не з'ясовуючи, чи часом не затяжка вона. Українці — і це є дуже сумним історичним явищем, яке конче треба змінити, — звикли до думки, що людське життя та праця неодмінно мусять бути тяжкими, і що скрізь мусиш підлягати чужому панові.

Ось ще що впадає у вічі: українські жінки дають собі раду краще, легше схоплюють розмовну мову, швидше і глибше психологічно інтеґруються в американське життя. Це, мабуть, щось говорить про нашу націю в цілому: сильним, а може й вирішальним чинником нашого національного самозбереження є жіноцтво. І навіть брутально несправедлива до нас історія не змогла цілком невтралізувати цього чинника, цю запоруку тяглости нашої етногенези.

З українськими чоловіками справа гірші. Мандри за працею нерідко закінчуються для них „пошуковим стресом" — діймають головні болі, безсоння, неспроможність зосередитися на чомусь одному, відчуття панічного страху перед життям. У такі хвилини мало хто може людині допомогти, якщо вона сама собі не допоможе. Отож і радимо новоприбулим нашим землякам-чоловікам: беріть приклад з ваших дружин — не сидіть у чотирьох стінах наодинці з собою, йдіть між люди, між властивих американців, притуліться до якоїсь громади і там знайдіть собі заняття, хочби на добровільних засадах. Також згадайте свої колишні гобі. Тепер, шукаючи за працею і, отже, маючи багато вільного часу, ви можете дістати приємність, повертаючись до якихось своїх давніх уподобань. Ні в якому разі не мучте себе думкою, нібито ви — найнещасніший чоловік на світі, бо ось, мовляв, минув уже місяць, другий, шостий, а праці все нема. В сьогоднішній Америці знайти працю непросто, але можна, тільки треба більше часу, й варто відразу зорієнтувати себе на тривалі пошуки.

Ще важлива і досить проблематична, у світлі української ментальности, справа: резюме, що його треба розсилати в усі бажані компанії та фірми. Ті взірці резюме, що перейшли, випадком, через редакцію „Свободи", діляться на дві категорії: одні — занадто скромні, інші — занадто амбітні. Ні не недооцінюйте себе, ні переоцінюйте! Резюме тому такий тяжкий жанр, що його автор і його потенційний читач є носіями різних психологій. Тому ще одна порада: потоваришуйте з американцем, який добре знає порядки у своїй країні і сам вже не одне інтерв'ю складав.

У сенсі праці головна різниця між українською і американською психологією полягає в тому, що українці схильні триматися все життя одного місця. Тим часом американці ставляться до цього набагато легше. Вони — справді вільні люди, і цього варто у них повчитися. Протягом життя вони можуть десятки разів міняти не лише місце праці, але й професію.

Take it easy, новоприбулий українцю!

ВІСТІ З ОТТАВИ

Юлія Войчишин

Міністри розглядали ролю культури в міжнародних відносинах

Наприкінці червня на запрошення міністра Канадської спадщини Шілі Коппс з'їхалися на конференцію до Оттави міністри культури Вірменії, Барбадосу, Бразилії, Хорватії, Домініканської республіки, Єгипту, Греції, Ісляндії, Італії, Мехіко, Марокко, Польщі, Сенеґалу, Південної Африки, Швеції, Швайцарії, Тринідаду, Тунісії, України та Великобританії. На конференції 29-го і 30-го червня відбулося три сесії, завданням яких було показати зв'язок культури зі справами міжнародних відносин, розвитку та торгівлі.

Перша сесія під головуванням міністра закордонних справ Лойда Аксворті займалася питанням „Роля культури в ґльобальних відносинах". „Культурні відносини вже не є цукровою поливою на дипломатичному пирозі — вони складова частина закордонної політики" — сказав він. Друга сесія міністра міжнародної співпраці Діяни Марло, „Культурні різноманітність і розвиток" пов'язала розмаїтість культур з позитивним розвитком відносин між державами, а третя сесія, „Культура і торгівля", міністра Канадської спадщини Шілі Коппс показала залежність успіху торгівлі від розвитку культури кожної країни, закликаючи міністрів включати культурні вияви у відносини між країнами. „Виведення культури на світову арену вимагає багатьох зусиль. Нам потрібно розвивати вартісну міжнародну співпрацю, щоб стимулювати всередині країни згоду. Нам потрібно формувати ґльобальні партнерства для охорони національних пріотитетів. Ми повинні заохочувати у світі одностайність, щоб святкувати різноманітність", — сказала Ш. Коппс.

Від України участь в конференції брав міністер культури Дмитро Остапенко. На зустрічі з українською громадою 2-го липня він поділився своїми враженнями з конференції. Зустріч з міністром відкрила голова відділу КУК в Оттаві Оксана Башук Гепбурн.

Достойний гість, випусник Харківського інституту мистецтв, похвалив Канаду за ініціятиву щодо проведення конференції і пояснив як тяжко приходиться Україні з огляду на економічну кризу пропагувати українську культуру на міжнародному форумі. Говорячи про взаємодію культури з торгівлею, 52-річний міністер заявив, що в Україні відбувається „торгівля культурою". Він особливо скритикував наплив американської масової культури, яка розбещує молодь. В Україні тепер є закон про те, що зміст радіо- і телепрограм повинен бути на 30 відс. українським. Міністер хотів би, щоб ця частка була 40 відс., як у Канаді. Тому що мова — це основа культури, має бути кращий поступ в українізації учбових закладів, сказав він. Треба творити мовні середовища та активізувати видавничу справу, надаючи українським видавництвам пільги.

Міністер також висловив подяку західній діяспорі за велику працю у сфері збереження української мови і поширення культури та повсякчасну підтримку і колись, і тепер. Він поінформував про величезну східню діяспору й її завдання щодо збереження культурних цінностей. Україна повинна допомагати їй у цьому. В Москві, зазначив він, тепер відкрили Український культурно-інформаційний центр для потреб українців в Російській Федерації.

Основною справою на сьогодні є боротьба між ґльобалізацією масової культури і збереженням національних культур. Якраз це було предметом дискусій на конференції. Міністер відповів на декілька запитань, подарував організаторам книжку про Галич, та за кавою продовжував дискусію з присутніми.

В зустрічі взяли участь амбасадор України Володимир Фуркало та дехто з дипломатів.

Верховна Рада...

(Продовження зі стор. 1)

розгляду вже схвалених ними документів. Йдеться про понад 10 постанов. Ще під час їхнього розгляду у сесійній залі депутати-юристи неодноразово заявляли про нелеґітимність усіх рішень вищого законодавчого органу, котрі схвалено до обрання керівних органів парламенту. Адже відповідно до Конституції, усі документи має підписувати голова Верховної Ради, а не тимчасова президія. Проте ці застереження депутати не врахували. У результаті — голова держави змушений тепер нагадати спікеру парламенту про Основний закон. Тепер законодавці, щоб не створювати правової колізії, змушені будуть ще раз переглянути, зокрема, постанови про підтримку вугільної промисловости, що передбачає надання дотацій галузі, про відхилення президентського законопроєкту про зміни у порядку сплати податку на додану вартість, що посилює податковий тиск на виробничників, а також про створення трьох спеціяльних слідчих комісій. Одна із них сьогодні контролює хід виплати Урядом заборгованостей із заробітних платень і пенсій, друга — займається розслідуванням фактів хабарництва у парляменті під час виборів спікера і третя — розслідує факти зловживання при використанні бюджетних коштів у місті Києві. У своєму листі Президент особливий наголос зробив на тому, що парлямент створює тимчасові слідчі комісії. А, за його словами, відповідного закону про порядок їх формування та повноваження немає.

Подібна заява Президента виглядає дещо дивною, враховуючи те, що поперше, статус тимчасових слідчих комісій чітко визначений у регламенті, який є також законом. А по-друге, діяльність у попередньому складі парляменту 35 таких комісій чомусь не викликала дотепер публічного обурення Л. Кучми. Очевидно, лист Президента до О. Ткаченка, який містить прохання переглянути вже схвалені постанови із метою набуття ними чинности, як того вимагає Конституція, найперше має на меті спонукати депутатський корпус до ліквідації однієї із слідчих комісій. Наприклад, ту, яка займається розслідуванням цільового використання бюджетних коштів у Києві. Згадуючи, як свого часу чиновництво обурювалося результатами парляментської перевірки ремонту палацу „Україна", не важко передбачити, які результати може дати фронтальна депутатська перевірка цільового використання фондів в українській столиці. Ймовірно, тимчасові слідчі парляментські комісії стають все небезпечнішими для виконавчих структур. А тому Президент і згадав про начебто відсутність закону про них.

Цього тижня — в останні дні роботи першої сесії, парлямент має вирішити кілька серйозних питань. Зокрема, внести зміни до бюджету на 1998 рік, а також схвалити бюджетну резолюцію на 1999 рік. Від результату позитивного розгляду цих двох питань залежить майбутній фінансовий стан держави (йдеться про можливість надання МВФ кредиту у розмірі 2.5 блн. дол. кредиту розширеного фінансування).

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Наше майбутнє залежить від нас

Кожні зміни в нашій організації викликають у членства сумніви щодо доцільности та потреби таких змін і запити, які можуть мати їх наслідки в майбутньому. Саме такі почування викликало рішення 34-тої Конвенції змінити "Свободу" з щоденника на тижневик та закриття "Союзівки" поза літніми місяцями.

УНСоюз — це братсько-забезпеченева і громадська організація. Завдяки своїм прибуткам із забезпеченевого підприємства УНСоюз від майже початку свого заснування міг приділяти велику увагу видавничій діяльності, друкуючи щоденник "Свобода", а відтак і англомовний "Український Тижневик" і донедавна ще й місячний дитячий журнал "Веселка", надаючи щороку сотні стипендій членам УНС, які потребували фінансової допомоги; від часу, коли Україна здобула свою незалежність УНСоюз також підтримує різні акції в Україні, якими допомагає цю її незалежність втримати та водночас будувати демократичну, правову державу.

Всі ці братські акції спираються на сильній фінансовій базі, яку творить забезпеченева ділянка УНС. Щоб краще зрозуміти, чому сталися певні зміни під час Конвенції, я пропоную поглянути на сьогоднішній фінансовий стан УНСоюзу.

В кінці 1997 року признане майно УНСоюзу виносило суму 69,016,000 дол., а інші 3,439,535 дол. – це не признані активи, до яких належить вартість нашої оселі "Союзівка", та накопичені відсотки на членські вклади в сумі 1,051,689 дол. Разом наше майно начислює суму 73,507, 229 долярів.

Де є інвестоване майно УНСоюзу?

Майно мусить бути інвестоване так, як цього вимагають державні закони, які стосуються до таких установ, якою є наша — УНСоюз. 74.4 відсотка майна були інвестовані у бондах державних агенцій або компаній суспільних ужитковостей чи індустріяльних компаній. Оцінка цих бондів була в клясі "А" чи вище. Інших 7.3 відс. майна інвестовано в уділах, а 13.4 відс. – у гіпотечних позичках на реальностях членів УНСоюзу.

Позички на членських грамотах дали 1.1 відс. всіх інвестицій. У короткотермінових інвестиціях УНСоюз мав 3.6 свого майна. Всі інвестиції в бондах приносили передбачувані відсотки, як також гіпотечні позички, за вийнятком однієї, яка тепер є у стані замкнення.

Які зобов'язання мав УНСоюз у тому самому часі?

Крім забезпечення резерви на всіх виданих грамотах УНСоюз має встановлено також резерву на забезпечення вартости своїх інвестицій у висоті 1,022,776 дол. та інших 255,732 дол. на забезпечення відсотків від інвестицій. Разом з надвишкою резерви у розмірі 9,600,000 дол. ці дві резерви дали суму 10,877,001 дол.

Читач може запитати, чому УНСоюз зменшує свою допомогу видавничій діяльності та "Союзівці". Треба ще раз нагадати: як наша видавнича діяльність, так і "Союзівка" не є прибутковими і самі себе не оплачують. Це означає, що впродовж років УНСоюз мусів постійно покривати їх дефіцити. Протягом останніх чотирьох років УНСоюз доклав до видавництва майже три мільйони долярів, а до оселі "Союзівка" приблизно два мільйони долярів.

Цю фінасову підтримку УНСоюз робив зі своєї нагромадженої резерви. На жаль, в наступні роки це не може продовжуватися, бо може привести до повного вичерпання резерви та тим самим до ліквідації цілої нашої організації.

Щоб зменшити кошти видання "Свободи" (друку та поштової висилки) при меншій кількості передплатників, треба було прийняти рішення, щоб "Свобода" виходила тижнево. У випадку "Союзівки", у місяцях поза літнім сезоном, коли оселя має гостей тільки в суботи (та й то не щотижня), виявилося, що обмежені прибутки далеко не покривають вимаганих видатків.

Що потрібно робити тепер, щоб втримати видавництво і "Союзівку"?

Як "Свобода", так і англомовний "Український Тижневик" протягом років втрачають своїх передплатників. Щоб обидва видання втрималися та розвивалися, вони дуже потребують нових передплатників. Тому ми звертаємося з проханням до всіх читачів: допоможіть нам придбати нових передплатників обидвох тижневиків! Річна передплата для членів УНСоюзу дорівнює 40 дол., а для нечелнів – 50 дол. за кожний тижневик. До 15-го вересня ц.р. даємо 20 відс. знижки, якщо прийде нове замовлення на два тижневики.

Так само "Союзівка" потребує якнайбільше гостей в літніх місяцях. Протягом десятків років ця оселя є осередком зустрічей родин, організацій та молоді й має всі підстави, щоб надалі служити нашій громаді.

Найважніший та найефективніший спосіб допомоги видавництву та "Союзівці" є стати членом УНСоюзу, що означає вибрати забезпеченеву полісу в цій ораганізації. Зростяння у членстві УНСоюзу принесе більші прибутки, що запевнить дальшу фінансову підтримку всім нашим братським акціям. Тому, шановні читачі, старайтеся впливати на ваших рідних, друзів, знайомих, щоб вони, як це раніше водилося, самі записувалися та записували своїх дітей чи внуків у члени нашої установи!

За всіма інформаціями просимо звертатися на адресу: P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, N.J. 07054; тел.: (973) 292-9800.

Уляна Дячук,
Предсідник УНСоюзу

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО ПЕНСІЙНЕ КОНТО ROTH IRA

1. Що є Roth IRA?

Пенсійне конто Roth IRA Уряд створив у 1997 році згідно із законом про допомогу платникам податків (Taxpayer Relief Act). а) Гроші, вкладені після оподаткування, і відсотки з них податком більше не обкладаються. б) Вимоги щодо виплат із цього конта є дуже спрощені й не вимагають мінімального річного розподілу. в) Виплати із Roth IRA не підлягають оподаткуванню, бо податки вже заплачено при вкладанні фондів. Ви не платите податків ні за вкладені суми, ні за відсотки, ні за дивиденду. Це є вирішальним при заощадженні фондів і зростанні вашої інвестиції. Єдиний негатив цього пенсійного конта є те, що Ви платите податки в той час, коли ще працюєте та коли Ваші прибутки більші ніж тоді, як Ви виходили на пенсію.

2. Хто може відкрити конто Roth IRA?

Всі, що мають заробітну платню чи одержують аліменти (alimony), а їхні заробітки є нижчими від певної суми, мають право відкрити таке конто. Власники підприємств, партнери, працівники на неповний час мають теж право. Можна мати таке конто навіть тоді, коли Ви отримуєте від працедавця пенсію чи інші форми пенсійних забезпечень.

3. Які обмеження в прибутках?

Вкладати гроші на пенсійне конто Roth IRA мають право одружені, що спільно платять податки до федерального уряду і річного прибутку мають менше, ніж 160,000 дол. (Ajusted Gross Income), або неодружені з прибутком менше 110,000 дол.

4. Чи обмежено вік?

Обмеження віку немає. Дитина із платнею чи старша особа має право вкладати гроші на конто Roth.

5. Скільки можна вкладати річно?

На рік можна вкладати до 2,000 дол. або 100 відс. заробленого прибутку, залежно від того, яка сума менша. Аліменти вважаються заробітком. Пенсія чи інвестиції — ні. Одначе максимальна сума 2,000 дол. зменшується, якщо вкладаєте гроші на інші IRA конта.

6. Чи конечно давати 2,000 дол. річно?

Право не вимагає ніякої мінімальної суми. Roth конто можна починати від 250.00 дол. або менше — залежно, куди Ви вкладаєте.

7. Відколи можна відкрити конто і до якого часу докладати фонди?

Roth IRA можна відкрити від 12-го січня цього року і докладати гроші до 15-го квітня наступного.

8. Чи фонди в Roth IRA є звільнені від податку при вкладанні грошей?

Ні, податки не можна відтягнути від суми, яка вкладається на конто Roth IRA.

9. Чи має право відкрити конто Roth IRA подружжя, яке працює?

Так, і чоловік, і дружина можуть відкласти по 2,000 долярів річно (разом 4,000) на окремі індивідуальні конта IRA.

10. Чи можна відкрити конто Roth IRA, якщо працює лише одна особа в подружжі?

Якщо одна особа не має заробітку або заробляє менше 2,000 долярів річно, уряд дозволяє відкрити конто Roth IRA і вкладати по 2,000 долярів на індивідуальне конто кожного з подружжя (разом 4,000 річно).

11. Коли можна вибирати гроші із конта без оподаткування?

Гроші можна відтягати із конта без плачення податків особам, яким виповнилося 59 з половиною років при умові, що гроші вкладено мінімум п'ять років перед першою виплатою. До уваги не беруться фонди, перенесені із іншого пенсійного конта. Гроші можна вибрати і раніше у зв'язку з непрацездатністю або на купівлю першої хати (до 10,000 дол).

12. Коли вибрана сума підлягає оподаткуванню?

Якщо гроші вибрані не з причин, поданих у параграфі 11, і їхна сума перевищує вкладену, податок сплачується лише з різниці цих двох сум.

13. Чи дозволено перетворити звичайне конто IRA на конто Roth IRA?

Особи, які мають у цьому році чистого прибутку (після відтягнення податків), менше 100,000 дол., можуть замінити звичайне пенсійне конто на Roth IRA.

14. А що, коли прибуток становить понад 100,000 і фонди перенесено до Roth?

Особам з чистим прибутком понад 100,000 не дозволяється переносити фонди до Roth IRA. Ввесь прибуток підлягає оподаткуванню. Крім того, не можна переказати фонди назад на жодне пенсійне конто. З огляду на серйозні наслідки, конечно звернутися за порадою до фінансових експертів.

15. Чи треба платити податки при зміні конта?

При перенесенні пенсійного конта на Roth повна сума вкладених фондів і всі проценти підлягають податкам. Але якщо це зробити до 1-го січня 1999 року, то можна розкласти ці податки на чотири роки. Крім того, особи, яким не виповнилося 59 з половиною років, не платять 10 відс. кари за передчасне вибрання фондів.

Друга важлива зміна в індивідуальних пенсійних контах заторкує конто Educational IRA, на яке можна відкладати до 500 дол. річно. Гроші ці призначаються для навчання дітей чи внуків і не обкладаються податками. Про це напишемо в наступному повідомленні. УНСоюз приготовляє обидва пляни для членів. Податкова служба IRS має увести ще багато правил і додатків до цих двох нових плянів пенсійних конт.

Марта Лиско
Секретар УНСоюзу

АМЕРИКА-УКРАЇНА: стратегічне партнерство

(Інтерв'ю з д-ром Юрієм Щербаком)

Амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак.

— Останнім часом у засобах масової інформації, нерідко у виступах керівників України та ЗСА йдеться про стратегічне партнерство двох наших країн. Просив би Вас пояснити читачам, який зміст вкладається у цей важливий політичний термін?

— Перш за все, слід відзначити, що ЗСА є членом ряду міжнародних організацій і, насамперед, оборонного союзу, яким є НАТО. З його членами Америка підтримує союзницькі відносини.

Далі. Це ж поняття стратегічних вживається урядом Америки щодо країн, з якими вона має особливі відносини. До них належать Польща, Південно-Африканська Республіка, Канада, Мехіко, Йорданія та Україна.

Таким чином, стратегічне партнерство передбачає близькість, а в ряді випадків і тотожність цілей і оцінок міжнародної ситуації і, в той же час, не виключає можливостей існування різних поглядів, розбіжностей, які вирішуються і полагоджуються в ході активного діялогу.

Стратегічне партнерство передбачає тісну співпрацю в ряді сфер, які мають пряме відношення до міжнародної політики України та Америки. Пошлюся на конкретні приклади. У нас, тобто урядів нашої країни та ЗСА, існує однаковий погляд на місце і ролю України в структурі світової безпеки. У нас однаковий погляд на необхідність інтеґрації України в евроатлантичний простір, у нас тотожні погляди на шлях України до ринкової економіки, приєднання молодої держави до світової організації торгівлі.

Натомість, у нас, звичайно, є розходження з американською стороною, є власні національні інтереси, які не збігаються з їхніми. В таких випадках ми сідаємо за стіл переговорів.

— Як на практиці виглядає стратегічне партнерство?

— Практичним виразом цього партнерства стало створення міждержавної українсько-американської комісії, яку очолюють Президент України Кучма та віцепрезидент ЗСА Гор. Слід відзначити, що ця комісія є дорадчим органом, дуже важливим, до складу якого входять чотири комітети, а саме: з питань закордонної політики, безпеки, економічного співробітництва та торгівлі й інвестицій. Кожен з цих комітетів двічі на рік збирається то в Києві, то у Вашінґтоні для обговорення проблем, що знаходяться в сфері їхніх інтересів.

Таким чином, ми маємо можливість вести широкий і конструктивний діялог з американською стороною. Наші колеґи висловили занепокоєння тим, що одне з українських підприємств, а саме Харківський завод „Турбоатом", одержало через російських посередників замовлення на постачання Іранові обладнання для атомної електростанції. Америка є проти розвитку іранської ядерної програми і тому уряд звернувся до нас з проханням розглянути в дусі партнерства це питання.

Відверто кажучи, для України це була нелегка проблема: адже країна втрачала певну суму грошей, вкладених в проєкт. В кінцевому підсумку ми пішли на те, щоб скасувати домовленість з іранською стороною, виходячи з того, що ми одержали можливість приєднатися до режиму контролю за ракетними технологіями. Ми одразу активізували нашу співпрацю в космічній сфері, яка принесла нам набагато більше долярів, ніж іранський контракт.

Абсолютно неправильною думкою є те, що ніби Україна програла, стала на коліна перед Америкою. Це не так. Насправді, при вирішенні цього важливого питання Україна виходила лише з національних інтересів.

— Якщо не секрет, то розкажіть, будь ласка, про програму засідання комісії Кучма — Ґор, яке має відбутися 22-23-го липня.

— Це не таємниця. Передбачається, що комісія обговорить питання нашого стратегічного партнерства, визначить, що виконано, а що ні з рішень, прийнятих комісією в травні минулого року. Наголос буде зроблено на проведення реформ в Україні, темпи якого стали пришвидшуватися — маю на увазі нещодавно підписану Президентом України Леонідом Кучмою низку нових економічних указів.

— В українському парляменті знову залунали голоси про те, що даремно Україна віддала атомну зброю і, виходячи з ситуації, що склалася, необхідно знову повернутися до цієї проблеми. Як Ви можете прокоментувати ці пропозиції, які надходять, зокрема, від народних депутатів України?

— У нас — демократія, і будь-хто, в тому числі, звичайно, й депутати Верховної Ради мають право на висловлювання різних політичних поглядів. І це, я вважаю, нормальний політичний процес. Відомо, що в американському парляменті теж лунають різні голоси і критика адміністрації вважається цілком дозволеним правом кожного американського громадянина.

Слід підкреслити, що український народ зробив правильний вибір, вивівши ядерну зброю зі своєї території, придбавши при цьому набагато більше, адже ця зброя приносила нам чимало клопоту, технічно ракети було важко утримувати. Лише невігласи можуть говорити, що ми здали ядерну зброю.

Нещодавно на міжнародному рівні наша країна тричі одержала від ядерних держав ґарантії національної безпеки замість вивезеної атомної зброї.

— Лунають песимістичні погляди на майбутнє діяспори. Кажуть, що діяспора занепадає через відсутність притоку свіжих сил. Як Ви ставитеся до таких прогноз?

— Я неґативно ставлюсь до таких заяв, адже вони є безпідставними. Я не вважаю, що діяспора втрачає свої позиції, насправді вона лише трансформується, міняється. Діяспора стоїть перед новим викликом, що робити далі? Твердо переконаний, що та мудрість, той високий інтелектуальний рівень, духовний потенціял, які притаманні діяспорі — всі ці фактори переконують, що діяспора знайде вихід зі становища, знайде можливість залучити молодих людей до активної участи в громадській роботі. На мою думку, треба надати можливість людям висловлювати свою любов до рідної землі і по-англійськи.

Звичайно, при цьому треба плекати і допомагати Церкві зберігати українську мову. Ця мова дає можливість самоідентифікації. Церкви збирають навколо себе громаду, вони є своєрідними духовними і культурними центрами. Я вірю в творчий потенціял діяспори, в те, що вона не загине, їй жити і жити.

— В чому, на Ваш погляд, полягає допомога України діяспорі і на чому слід зосередити свої зусилля діяспорі в допомозі Україні?

— Україна повинна бути матір'ю для діяспори, тобто кожному з українців треба знати, що у нього є батьківщина і там на нього чекають. Україні слід бути завжди привабливою для своїх дітей, для будь-кого, хто вийшов з цієї країни.

Україні належить дбати не тільки про своїх громадян, але і про тих українців, що розсіяні по всьому світі. У нас є урядова програма „Діяспора — 2000 року", яка, чесно говорячи, лише частково виконується. Але, все ж, вона існує.

Україна може забезпечити школи, відкриті в діяспорі, підручниками, книжками, науковими посібниками, запрошувати дітей у літні оздоровчі табори. Все це робиться і приносить свою користь.

В свою чергу діяспора теж має чимало можливостей допомогти своїй неньці, та не слід ці можливості обов'язково пов'язувати з великими грішми. У нас, на жаль, існує така тенденція в Україні, що діяспора дасть потрібні гроші. Ні, не дасть, адже вона не є такою багатою, мільйонерів дуже мало. І тому можна розраховувати на інтелектуальну допомогу, допомогу в бізнесі, в оформленні торговельних контактів, крім того, існують форми фахової і юридичної допомоги, форма проведення експертизних чи інших законів.

Принагідно хочу назвати кілька прізвищ наших земляків, які завжди в разі потреби надають необхідну допомогу... Йдеться про Федерального суддю Богдана Футея, академіка Леоніда Рудницького з Філядельфії, професора Штогрина з Шампейна, лікаря Павла Джуля та юриста і банкіра Юліяна Куляса з Чикаго.

Взаємна допомога Україні діяспори ґарантована самим життям. Я впевнений, що і через десять років, коли відійдуть фундатори діяспори, її духовні батьки, прийде їм на зміну молоде покоління, яке продовжуватиме добрі традиції, але, можливо, в інших формах.

— Коли я вперше брав у Вас інтерв'ю, а це було понад два роки тому, то висловив побоювання, що дипломатична посада спричиниться до того, що Ваше письменницьке перо буде забуте і воно почне іржавіти. Хотів би, щоби Ви спростували таке передбачення.

— З цього приводу можна сказати таке: дуже щасливий, що мені вдалося видати книгу, яка складається з моїх політичних текстів. Називається вона „Стратегічна роля України", і надрукував її англійською мовою Гарвардський університет. Книга містить багато фактичних і статистичних даних. Мені хочеться вірити, що вона сподобається читачам. Про мою роботу схвально відгукнулися такі відомі діячі, як Збіґнєв Бжезінський, Шерман, Гарнет та інші політологи.

Зараз працюю над виданням другої книги, в якій продовжу свої роздуми про долю України в 20-му столітті. Її готуватиме до друку також Гарвардський університет.

Розмову вів
Анатолій Гороховський

Пам'яті Володимира Кательницького

Якщо систематично переглядати відеоматеріял, що документує поточні події церковного життя України, ми раз-у-раз зустрічатимемо ту саму постать худорлявого й доволі вродливого чорнявого чоловіка 40-45 років. Це був Володимир Кательницький, широко відома у церковних колах людина, через телефон і факс тісно пов'язана з Америкою, Австралією, Англією, Канадою. Голова краєвого братства, заступник голови Християнсько-демократичної партії.

Він народився 5-го серпня 1952 року в Ніжині. Закінчив Київський Поліграфічний інститут, на початку 80-их працював начальником виробничого відділу Республіканського товариства „Знання". Від початків відродження УАПЦ поринув у церковні справи. З найперших чисел „Благовісника відродження УАПЦ" (ред. Ол. Воронин) друкував докладні інформації про церковне життя. Його інформації подибуємо на сторінках вінніпезького „Вісника", „Вечірнього Києва", інших видань у краю й на еміґрації. Маючи природжену інтуїцію репортера, церковне життя він знав як ніхто — перебував в особистих контактах з усіма єпископами, знав десятки й десятки священиків, часом і з найвіддаленішої „глибинки". Яка б „акція", як він казав, не відбувалась, він був там і відігравав у всьому активну ролю.

Його притягували найнебезпечніші місця й ситуації. Саме він дав інформацію про самоспалення, здійснене з протесту проти обрання Президентом України Кучми. Організував чи не єдиний в Україні комітет на захист Дем'янюка. Від нього довідалися про обставини автокатастрофи, у якій загинув Митрополит Іоанн (Боднарчук). Він досліджував обставини смерти Патріярха Володимира й не побоявся виступити зі своїми міркуваннями на цю тему. Здавалося, він ліз у саме пекло.

Понад бар'єри юрисдикцій він підтримував добрі стосунки з людьми, яких шанував персонально. Мав здатність визнати ту чи іншу помилку. Все ж, його гаряча натура, очевидно, для багатьох створювала проблеми.

Таке життя не могло довго тривати, й припинилось уночі проти 8-го липня ц. р. Але саме вбивство його і його матері, 80-річної Лукерії Єлисеївни, остільки страшне, що ця звістка буквально потрясла. Їх важко катували. Люди телефонували одне одному в неможливо пізню годину, бо не могли дочекатися наступного ранку. Мабуть, здорово він комусь допік чи муляв, якщо його прибрали, не боячись розголосу буквально на всіх континентах.

Панахида відбулась у Володимирському соборі. Правив Єпископ Ізяслав, близький Кательницькому з перших років УАПЦ, у співслужінні численних священиків. Поховали обох на Берківцях.

Убивць не знайшли. Коли до мене приходив слідчий знімати формальні зізнання, я сказав йому, що так і буде. Уже на початку слідства було підкинуто версію, що Кательницький хотів збудувати на Оболоні церкву, а хтось виношував мрію, щоб там стояв ресторан. Кажуть, убивці прихопили телевізора й навіть фотоапарат. Виходить, це мала би бути звичайна „розборка" на ґрунті бізнесу чи вбивство з метою пограбування. Але ті, хто добре знає, чим він реально займався, розуміють, що об'єктивно цей злочин має виразно політичне забарвлення. Якщо хотіли просто пограбувати, — навіщо чоловіка ґвалтувати? Одна з провідниць Сестрицтва Марії Оранти свідчить, що ще за рік перед загибеллю до нього були дзвінки. Погрожували убивством і підкреслили: „У нашому списку ти перший".

Сергій Білокінь

Далека дорога д-ра Ірени Стадник

Ірена Стадник

Цієї весни, 18-го травня, Ірена Стадник, донька Ярослава і Уляни Стадник з Мейплвуд, Ню Джерзі, одержала диплом доктора медицини в університеті Тель Авіву, Ізраїль.

Закінчивши середню школу (Columbia High School) в Мейплвуд, Ірена подалася на вищі студії до Ратґерс університету, де протягом чотирьох років студіювала наукові і медичні курси та одержала диплом Бакалявра медичної сестри. Працюючи два роки в Белвю шпиталі в Ню Йорку, Ірена з часом вирішила, що для неї не досить бути медсестрою, і що вона обов'язково мусить повернутися до університету, щоб продовжити навчання.

Ця децизія не була легка для Ірени, бо мусіла покинути все, що було їй миле в Америці, і виїхала в далекий, незнайомий Ізраїль, де дістала можливість студіювати медицину. Після чотирьох років науки і праці в університеті Тель Авіву, Ірена Стадник одержала ступінь доктора медицини.

Повернувшись назад до Америки, є резидентом, перший рік, у Ветеранському медичному центрі в Ню Йорку (Veteranis Agjairs Medical Center), а після того ще її чекають додаткових три роки спеціялізації в ділянці анестезії при шпиталі Колюмбія, Ню Йорк.

Цими успіхами горді всі рідні та приятелі доктора Стадник, та бажають їй кріпкого здоров'я, терпеливости і великих досягнень в майбутньому.

Д-р Ірена Стадник є членом УНСоюзу, Відділ 133-ій.

Мгр Тамара Андріюк-Рензі

Володимир Романюк

"КАВАЛКИ" ВІД ВЛОДКА

Не сірчай, старий!..

(Гумореска)

— Дай присмалити — перепиняє мене на вранішній вулиці миршавенький чоловічок у м'ятому-перем'ятому капелюсі, і вже тягнеться своїм "бичком"-недопалком до мого "LM".

— О-о-о! — коментує, ще не прикуривши: — Леоніда Макаровича смалиш?! Неплохо живєш, старий!.. Ти де робиш?

— А що?

— Платять, відав, порєдно!..

— Та трохи є...

— Скільки лімонів зашибаєш, га?

— Ну, так... А що?! – чомусь починає псуватися в мене настрій.

— Може підкинеш стольник, га?.. Ми от, з Кєшею, – вказує прокуреним пальцем через плече на здоровенного баклажаннопикого дядька в обчухраному омонівському тільнику, – чорнилка за твоє, старий, золотеньке здоров'ячко лигнули б, га?..

— Що значить: "підкинеш"?! – пробую прибрати гострішого тону. – Це що ж: "дай" означає?!

— Та нє: що ти?! – хапає мене миршавенький за рукав. – Позич!.. Ми хлопці чесні: віддамо!

Пробую звільнити рукава... Ая – якраз! "І звідки в тій костомасі цупкість така?!" – дивуюся подумки, пробуючи звільнитися енергійніше.

— Ти чо' дригаєшся?! – чую, нараз, хрипкуватий бас над самим вухом, і усвідомлюю, що то баклажаннопикий несподівано зайшов з тилу. – Цей кент тебе обіжає, Пупа? Да? – питає миршавенького.

— Та нє! – відповідає той, далі цупко тримаючи мого рукава. – Він хороший! Хібащо, може, нервовий трохи, але хороший! – усміхається вузьким писком з прорідженими зубками Пупа.

— Ну, як хороший, то... Слухай, кент, – вже ніжно воркоче до мене своїм профундо Кєша, – тобі що: двох нещасних стольників жалко, да?.. Чи, може, ніколи не лізли тобі з похмєлки очі на лоба?.. Ну, будь другом, кент...

Виразно відчуваю, як здоровенні Кєшині кулачиська стискають ззаду мої ребра.

— Ти що – тьолка, да?.. Ну, рожай давай, а то прийдеться тебе набить... Пойняв, да?.. – неголосно, але проникливо басує баклажаннопикий. – Ти ж, кент, культурний вроді мужик...

Мої ребра ще стискує. І тут з кінця вулиці – о, чудо! – вистрибує міліцейське авто-"уазик". Відразу збадьорююся і з погордою окидую поглядом Пупу з Кєшею: мовляв, що тепер скажете, голубчики?!

Кєша облишає мої ребра, прудко обертається в бік "уазика" і, закривши мене від нього широченною своєю спиною, салютує лапищем у бік охоронців правопорядку. Пупа – аж йому на лобі жила вибухла – уп'явся в мого рукава ще дужче. "Уазик" швиденько проскакує поряд, обдаючи нас ядучим сизим димом. Чуда не сталося...

— Спішать, орли! – обертається до мене Кєша і багатозначно підіймає пальця вгору: – Служба у них, скажу тобі, кент, – просто каторга! Ні ночі тобі, ні дня!.. Да-а... Ну, що ж ти, га?!

— Пусти! – враз охрипло кидаю Пупі. Той відразу відпускає мого рукава і чомусь шкириться.

— На! – видихую. – Похмеляйся, бичва! – дістаю з портмоне двохсотку і бридливо тицяю її в синю Пупину костомаху.

— Ну, вот і хорошо! – ніскілечки не ображаючись на оте моє "бичва", весело басує Кєша і майже ніжно додає: – Кстаті: пузир нині в магазині скільки стоїт? То-то: двісті двадцять. Так-що... Ну, сам знаєш, старий.

На "автопілоті" порпаюся за двадцяткою. Двадцятки у портмоне не є. Даю півсотку, зі словами: "Решта – на огірок вам! Щоб ви ним вдавилися!"

— Та ти не сірчай, не нервуйся, значить, старий! Ми ж могли тебе і грабанути. Але ми – пацани горді! Джентельмени, вот! Пойняв?

Не чекаючи відповіді, Кєша баклажанно всміхається та, поплескавши мене по плечі своєю лопатищею, перевальцем ступає вслід Пупі, що помчав у напрямку гастроному.

Примітка. У рубриці "Кавалки від Влодка" зберігається мова персонажів.

Надмірні тренування шкідливі для здоров'я

Інтенсивні спортові тренування не лише не укріплюють організм людини, а навпаки, послаблюють його спротив хворобам. До таких несподіваних висновків прийшли незалежно одна від одної кілька дослідницьких груп, які вивчали реакцію організму спортовця на посилені тренування перед змаганнями. Ще в 1990 році велика група американських маратонців взяла участь в експерименті, який показав, що протягом тижня після бігу спортовці дістають простудні та інші хвороби у п'ять разів частіше, ніж звичайно.

В журналі „Наука і медицина в спорті", якого видає Американський коледж спортової медицини, недавно вийшла стаття з висновками спостережень за тренуваннями. Автор стверджує, що надмірні тренування можуть стати причиною не лише простудних захворювань, але серйозніших недуг, в тому числі раку.

Наведені статистичні дані засвідчують, що багато видатних атлетів померли від ослаблення імунної системи.

Дослідники Центру контролі і попередження хвороб виявили закономірність: чим більше миль пробігає спортовець, тим більший у нього шанс застудитися. Однак через кілька днів після тренувань, ослаблена тренуваннями імунна система, знову зміцнюється. Тригодинний маратон зменшує імунний захист на 50-65 відсотків, але у 65 відс. спортовців імунна система відновлюється вже наступного дня. Загроза захворіти є у відтинок відразу після бігу і до відновлення імунітету.

За матеріялами аґентства "ЕКСТРА-ПРЕСС".

ЛІТЕРАТУРА

Від Луганського до Львова

У „Свободі" з 16-го жовтня 1997 року був поміщений заклик Координаційного Комітету Допомоги Україні (ККДУ) до української громади ЗСА, щоб замість висилки різдвяних побажань, фінансово підтримати про'єкт приїзду дітей зі східніх і південних областей України в Галичину на Різдвяні свята і таким чином піднести їх національну свідомість і дати їм нагоду запізнатись з нашими різдвяними звичаями. Щирий відгук на цей заклик українських фінансових установ, громадських організацій і поодиноких осіб дозволили ККДУ не тільки спровадити 300 дітей на Різдвяні свята, але також близько 300 дітей на Великдень.

ККДУ на сторінках преси (див. „Свободу" з 19-го грудня 1997 року і 17-го січня 1998 року), подякував всім хто причинився до цього благодійного діла. Але найкращою подякою усім нехай буде наступний есей, написаний учасницею Любов'ю Аннусовою з села Бараниківка, Біловодського району, Луганської області.

„Мої враження від поїздки"

Вечір. Де-не-де виблискують дрібні зірочки. Темна красуня ніч проковтнула західноукраїнську землю. Поїзд прибуває до останньої станції... До станції, яку ми з нетерпінням чекали... Львів... Величний і загадковий.

Нічний Львів, мов казковий птах,
Нічний Львів — Прикарпаття цвіт.
Твоє серце у Божих руках,
А душа — серед всесвіту віт.
Ти живеш, мов у казці, вві сні,
Мов джерело Великої віри,
Мов та квіточка навесні,
У обіймах надії й довіри.

Львів... А за ним невеличкі львовичі села. Серед них і Будьків, маленьке, але чудове. Проте нічна темрява заховала його справжню красу і велич. Гостинно нам відчинили двері будьківці, зустріли з хлібом та сіллю, з святковим короваєм. Відчинили свої серця, сповнені добром і вірою, надією і справедливістю.

Ранок в Прикарпатті... Сонячне проміння неначе освячує казкову природу. Квітує барвінок, дзвіночки, ромашки, нарциси, вишні та абрикоси. Все встелене квітом та зеленню. Ось недалечко залізниця, а далі — церква (нова й стара), цвинтар, могила січових стрільців.

Невеличке охайне село... Неначе намльовані хаточки гріються проти сонця. Як багато нового, цікавого...

Люди готують кошики, йдуть до церкви, освячують пасху...

Оце гарнесеньке село,
Куди нас вчора занесло,
Неначе в мрію повертаюсь,
В красу села цього вдивляюсь.
Мов на малюнку хаточки,
Як у тій казці діточки.
Сміються весело, жартують,
У світ традицій шлях торують.
Співають в річці жабенята,
Повилупляши оченята,
А по Землі іде весна,
Співає, бавиться вона.

Поливальний понеділок... А він і справді поливальний. Землю поливає дощ. Ллє, як з відра, руйнує все: пляни, мрії, надії.

І знову дощ кудусь біжить,
Чому він поспішає?
Він хоче лить, він хоче жить
Чому? І сам не знає.
А може він біжить туди,
Де мало чистої води,
Де барвами веселка грає
І де не кожен його знає.
А дощ біжить, а дощ біжить
І розлива надії,
Але будує в одну мить
Ті нові теплі мрії.
І так завжди цей дощик ллє,
Минає перешкоди,
Вмиває серденько моє,
І не виходить з моди.

І знову приймає Львів нас в свої обійми. Сонечко зустрічає нас приємною усмішкою. Робимо перші кроки в світ незнаної і чудової краси. Першим на шляху стає костьол Єлизавети. Старий, але величний, простий, але загадковий. Потім ідуть церкви, театри, університет, безліч крамниць...

Аж ось він! Мій ідеал! Моя недосягненна мета — Т. Г. Шевченко. Стоїть немов би живий, неначе воскресений. Його твердий і впевнений погляд охоплює невеликий куточок Львова. Але мені в одну мить здалося, що своїм гордим і твердим, незламним поглядом він обіймає всю Україну.

Тарасе, ось я, перед тобою,
Стою я поряд, близько-близько,
Із чистим серцем та душею
Тобі вклоняюсь низько-низько.
Тарасе, бачиш, я не плачу
Всміхатися навчилась у віршах.
І ось тебе я в Львові вперше бачу,
І теж з усмішкою на устах.

Зворушливим був день від'їзду з Будьків. За короткий час зустріч зріднила нас. Та інакше і бути не могло, бо східнян і західнян об'єднує одна Велика Любов до рідної України. Майже все село вийшло на проводи. Скільки добрих і ніжних слів було сказано на прощання...

Спасибі, що з усмішкою зустріли,
В своїх руках наші серця зігріли.
Навчили розуміти вашу віру,
Вселили в душу правду і довіру.
У світ незнаного вказали
нам дороги,
Один одному позбивали роги.
Обряди показали та традиції,
Добра і правди ніжні композиції.
Ми живемо далеко, а по душі
так близько,
За все вклоняємось вам
низько-низько.
Нехай щастить вам, добрі люде!
Хай на Землі вас більше буде!

Честь і слава тому Народу, який зберіг свої традиції, культуру, звичаї, пісні, мову. Такий народ є окрасою нашої багатостраждальної Землі. На відміну від будьківців, ми ж розгубили своє... Так давайте відшукаємо загублене... Повернемо те, що віками належало нашим предкам і перш за все рідну Мову...

Лети вище сонця, голубка пірната,
Живи і красуйся на кожній сторінці,
І хай багатіша тобою кожна хата
Тобі допоможемо ми — українці.

Нехай більше буде таких зустрічей! Пам'ятаймо, схід і захід України — одно єдине. І нікому не дозволимо сіяти ворожнечу між нами. Нехай від Луганського до Львова, живе і процвітає наша Вільна і Незалежна Україна!

Багато таких зворушливих листів одержав ККДУ від дітей і їх провідників. У них повно подяк ККДУ й Інститутові Державности і Демократії. Ось як закінчує свій лист подяки Володимир Свинцицький з Луганського: „З Вашою допомогою українці Донбасу згадують, хто вони є. Адже ніщо так не підкуплює і не переконує, як дитяча щирість. Діти приїзджають додому настільки вражені і захоплені, що їхні батьки, родичі, друзі, вчителі, знайомі — всі починають розуміти, в якій мірі були необізнані, наскільки багата Україна людьми і традиціями.

Дякуємо за те, що не забуваєте своєї України і допомагаєте нам, українцям, пізнати себе, свою культуру, історію — свою Батьківщину".

Володимир Воловодюк

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС У КРИМУ — В ДІЇ

Нещодавно при Канадському Товаристві Приятелів України, відділ Торонто, виникла нова програма — Проєкт „Крим". Товариство, що адоптувало цю ділянку праці, мало на меті уважніше приглянутися до складних процесів національного будівництва, що проходять тепер на південній межі України, на півострові Крим. Приглянутися, виробити власну думку та опрацювати доцільні шляхи допомоги.

І ось до якого висновку ми прийшли. Якщо хочемо допомогти — думаймо про майбутнє. Інвестуймо в дітей та молодь! Сьогоднішні школярі завтра будуватимуть вільну демократичну Україну. Лише вони, маючи відповідне знання та виховання, чинитимуть опір московській інформаційній та інтелектуальній атаці на український півострів. Тому наше завдання — допомогти виховати їх у патріотичному дусі. Бо зросійщений Крим, який територіяльно є українським, повинен стати українським і духово.

Ось чому ми в програмі Проєкт „Крим" КТПУ, Торонто, зосередили свою увагу на працю з молоддю та юнацтвом. Викристалізувалося кілька напрямків:

— патріотично-виховна робота з молоддю Військово-Морських Сил України;

— допомога та підтримка українського шкільництва;

— підтримка українських творчих молодечих та дитячих груп.

Досить багато вже зроблено: передплатили українські часописи з Києва та з Галичини для військових частин Української Фльоти, виписали дитячі, юнацькі, а також педагогічні видання для українських шкіл Севастополя, забезпечили українських моряків календарями, допомогли українському ліцеєві обладнати кабінет українознавства, дали допомогу штабові ВМС України для проведення виховно-патріотичних акцій. В цій статті хочу сконцентруватися лише на описі однієї з ділянок програми „Крим" — „Літературний конкурс".

На початку цього року Канадське Товариство Приятелів України, відділ Торонто, Проєкт „Крим", виступило з пропозицією організувати в Криму літературний конкурс для старшої шкільної молоді. Ініціятором цієї програми був проф. Юрій Даревич. Ми хотіли заохотити учнів кримських україномовних, татарськомовних та російськомовних шкіл писати по-українськи. Спонсорувала „Літературний конкурс" знана благодійниця, голова програми Проєкт „Крим" д-р Марія Фішер-Слиж.

Ми опрацювали програму та правила конкурсу, а тоді через відому суспільну діячку у Києві Ліду Мадоян знайшли відповідні контакти в Симферополі. Олександер Польченко, керівник української телевізійної передачі для молоді „Рідна хата", прийняв цю ідею близько до серця і взявся до праці.

Втілювали програму „Літературний конкурс" Організаційний комітет, спеціяльно створений для цієї праці, а також: Кримське Товариство Української Мови ім. Т. Шевченка, Кримська Спілка Письменників України, Суспільна Служба України, осередок Симферопіль та Кримський Інститут Підвищення Кваліфікації Вчителів. Членами жюрі „Літературного конкурсу" зголосилося бути: Данило Кононеко — голова правління Кримської Спілки Письменників України, Алла Петрова — голова Кримського Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка, Тамара Єфимова — методист Інституту Підвищення Кваліфікації Вчителів, відділ української мови та Олександер Польченко — голова Організаційного комітету „Літературного конкурсу", а також відповідальний за висвітлення цієї події у засобах масової інформації.

Окрім оголошень в газеті „Кримська світлиця" Організаційний комітет протягом місяця давав радіорекляму Літературного конкурсу в програмах „Початок" і „Два кольори". Відгук учнів перевищив всі сподівання, і тому жюрі постановило окрім трьох переможців вирізнити ще сім кращих робіт, тобто тих, хто увійде у першу десятку. Вручення нагород відбуватиметься на Кримському телебаченні, в „живій" півгодинній передачі на телепрограмі для юнацтва „Рідна хата". Вже замовили час на радіопрограмах для інтерв'ю з учнями-учасниками конкурсу. З'явиться у пресі також і офіційний звіт голови жюрі конкурсу — Данила Кононека, голови Кримської Спілки Письменників України.

З нетерпінням чекаємо на свіжі матеріяли — відеозапис свята вручення нагород, записи інтерв'ю з переможцями, знимки та життєписи школярів, публікації в пресі.

І хоч успіх цієї акції такий промовистий, вимогливі вчителі української мови у Криму вважають, що до серйозних літературних праць діти ще не зовсім готові, адже українську мову в багатьох школах Криму вивчають перший рік, кримські татари тільки-но розпочали вивчення мови. Але тим і цінніший наш конкурс, що в ньому беруть і ті, хто навчається української мови вже 8

(Закінчення на стор. 14)

КУЛЬТУРА

„Приходьте до нас на весілля..."

Від оселі до оселі, від роду до роду ходив молодий з дружбами, ходила молода з дружками і запрошували на весілля. Завітали до родини Віри Мартіне і почали ласкаво:

— Просив пан молодий, пані молода і їх старшина, приходьте до нас на весілля...

А звідти до родини Омеляна Карчака, Ґені Кузен, Стефки Шестак, в інші українські оселі. І французькі. Отак, в далеких чужинах, уже котре покоління українців не зростає безбатченками, а добре знає, хто вони і чиї вони діти. В даному випадку наречена — Соні Прієто — зростала в свідомій українській родині. Її мати — Ярослава Андруневич — обрала свого судженого з еспанців. Але доню виховувала українкою. Неабиякий вплив на її виховання мала бабуся, а також тітка, відома співачка в українському середовищі Франції, славетна бандуристка Стефка Шестак. А ще Соні Прієто змалечку щоліта гостювала в оселі „Чорногора", де спілкувалася з іншими дітьми українців Франції, Англії, Німеччини, Канади, вчилася танцювального мистецтва у професора Анатолія Кравченка з Німеччини, а заодно — і співу. Небавом поповнила уславлений танцювальний балет „Степи" в Ліоні, дійшла в ньому до солістки.

Якось, гостюючи в своєї приятельки Наталі Мартіне, Соні запримітила на диво гарного чорнявого парубка. З тих пір усе й почалося. Юнак вподобав собі дівчину, почали вони зустрічатися.

Загорілася маленька іскорка любови, яка розгорілася у велику ватру. Обранець Соні Прієто — Фредерік Бона — італійського походження. З перших днів, як дізнався, що його наречена — українка, зацікавився Україною, почав самотужки вивчати українську мову, пісні. Небавом прийшов до балету „Степи" в ролі співака. З балетом „Степи" вирушив у гастрольне турне по українських просторах. Україна полонила, зачарувала Фредове серце.

Вирішив Фредерік Бона побратися з Соні Прієто, але весілля зробили за українським звичаєм. Згода була з обох сторін.

Готувалися до цього весілля всі. Шлюб брали молодята в церкві святого Атаназія в Ліоні. Вінчав Фредеріка і Соні отець Августин Баб'як. А відтак було весілля. Були гості з України і Канади, українці з Франції, французи. Звучали весільні пісні, а наречений заспівував свою улюблену „Ой, чий то кінь стоїть". На весіллі був балет „Степи". Не обійшлося без українських танців. На цей раз солістами були Фредерік Бона та Соні Прієто. Українська ноша доповнювала колорит весілля. Молодят вітали відомі українці Франції, діти.

Ігор Бжезінський з Самбора, який був на весіллі, згадує:

— Весілля було цікаве ще й тим, що за кожним столом сиділи гості не за віковими катеґоріями, а за знаками зодіяка. Всім було про що поговорити, була нагода добряче повеселитися. Це весілля запам'ятається мені на все життя...

Пані Віра Мартіне з Франції доповнює Ігоря:

— Мені дуже подобалось бути на цьому весіллі. Я б хотіла, щоб і мої діти мали таке весілля...

А згодом молоде подружжя Фредерік та Соні Бона вирушили у весільня турне по Україні. Милувалися старовиною древнього Львова, побували в гуцульському Космачі, де досхочу намилувалися космацькими горами та народним мистецтвом. Молодята відвідали місцевого пароха Василя Гунчака і занимкувалися в народних строях, які він збирає до своєї колекції; побували на полонині Ладескул, де ватаг Іван Хромейчук показував їм виготовлення сиру, який так люблять французи. А по дорозі на вершину гори Лисина Соні отримала від Фредеріка чудовий подарунок — підкову, яку він знайшов на гірському плаї. Гуцули здавен говорять, що підкову знаходять на щастя. Отож, віриться, що підкова, знайдена в Космачі, принесе молодому подружжю з Франції Соні та Фредеріку Бона щастя, вірне кохання і радість. А в ці дні вони приїжджають в Україну знову. Приїжджають уже на гастролі з балетом „Степи" з далекої Франції.

Дмитро Пожоджук,
аспірант
Львівського університету

Молодих, Соні Прієто і Фредеріка Бону, після вінчання під церквою святого Атаназія зустрічають „козаки".

Весільний танок розпочинає молодий — Фредерік Бона.

В Криниці поставлять пам'ятник Никифорові

В Криниці, родинному місті відомого мистця Никифора, утворено комітет, який займатиметься підготовою та спорудженням пам'ятника Никифорові. Почесним головою комітету став голова адміністрації міста Криниці І. Гольба, а його заступником — відомий меценат і уродженець Лемківщини лікар Михайло Маркович, який тепер живе і працює на терені Німеччини і є промотором цієї справи. Як відомо, він теж був фун датором пам'ятника Іванові Трушеві у Львові, як також виданням великого альбому про І. Труша німецькою мовою.

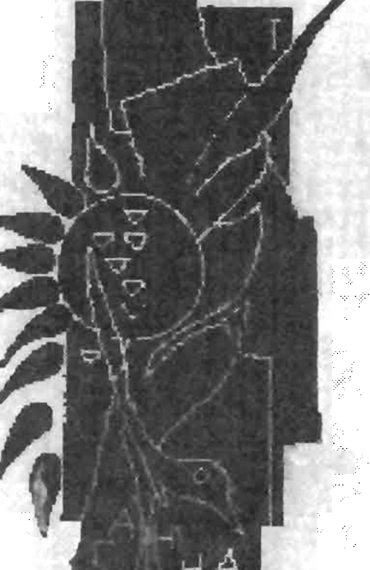
Тепер, з приводу 100-річчя з дня народження Никифора, д-р М. Маркович приступив до чергового проєкту, в якому взяв на себе тягар провадження фінансових справ. Роботу над проєктом пам'ятника перебрав скульптор зі Львова Сергій Олешко.

При цій нагоді треба згадати, що саме тепер віднайдено в одній з духовних семінарій у Варшаві сім досі невідомих малюнків-акварелей Никифора, про що подало офіційно до відома польське телебачення. Як відомо, творчий доробок Никифора становить понад 30,000 творів, але кожна нова знахідка — це велика цінність, бо його кожен твір є справді унікальний.

В Скандинавії відбулася виставка екслібрісів Тирса Венгриновича

В столиці Норвеґії Осло відбулася в ґалерії „Бломґвіст" виставка екслібрісів українського мистця Тирса Венгриновича. На виставці показано 328 графічних праць цього відомого українського графіка, який проживає в Кракові. Ця його перша виставка в Скандинавії потрапила туди завдяки польській малярці Юстині Урбанек, яка проживає — в Норвеґії.

На відкритті виставки в Осло були представники польської та української діяспори в Норвеґії. Т. Венгринович закінчив Академію мистецтв у Кракові в 1952 році, а ділянкою екслібрісу зацікавився після років праці в деревориті. Від того часу створив сотні книжкових знаків: для приватних осіб, музеїв, інститутів та різних установ. Його екслібріси показувано на понад 50 індивідуальних виставках та близько 500 спільних в цілій Европі ЗСА і Канаді. Його ім'я записане у великій Енциклопедії світового екслібрісу, як також в українських виданнях, зокрема в п'ятитомовій енциклопедії мистецтва України, 1995, т. 1.

Екслібрис письменниці Ганни Черінь роботи Т. Венгриновича.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ВІДЗНАЧИВ СВОЄ 50-РІЧЧЯ

НЮ ЙОРК. — 31-го травня в готелі Плаза Український Інститут Америки відсвяткував 50-річчя свого існування. Одночасно відзначено 100-річчя будинку, в якому інститут розміщується від 1955 року.

Заснований у 1948 році інженером і винахідником Володимиром Джусом, УІА популяризує українську культуру і спадщину. Спочатку інститут знаходився на Лонґ Айленді неподалік того місця, де мешкав В. Джус, але пізніше перемістився до будинку у верхній східній частині Мангеттена — палацу Флетчера.

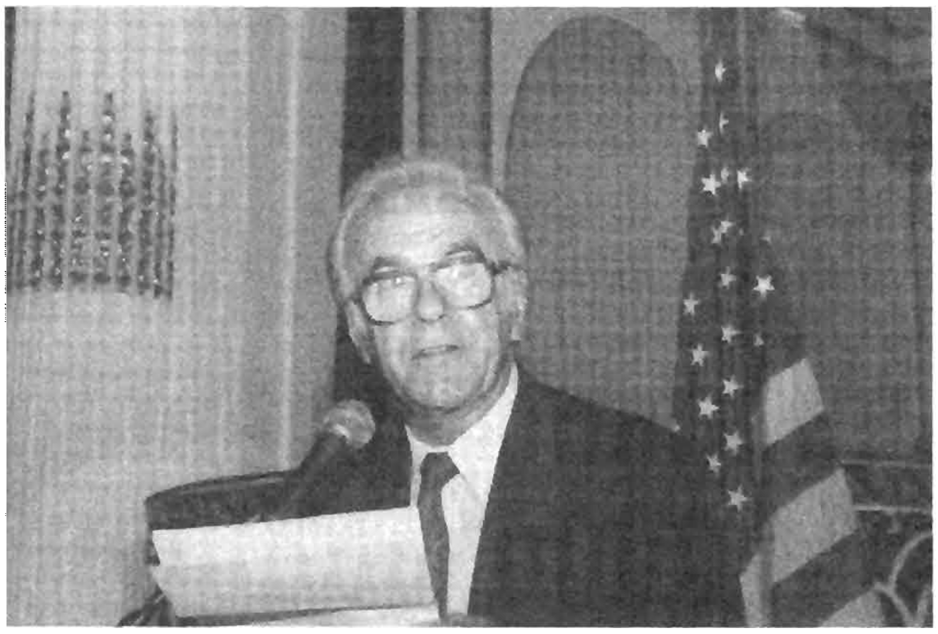
У честь подвійної річниці УІА заснував Crown Jewel Fund з метою зібрати впродовж наступних п'яти років 5 млн. дол. на відновлення свого теперішнього будинку, спроєктованого у 1898 році архітектором Чарлзом Ґілбертом.

На бенкеті відзначено, що на цю ціль уже заповіли по 50,000 дол. Маруся Прессі, Володимир і Франсис Назаркевичі, Алекс і Гелен Воловодюки та Пропам'ятний фонд Татяни Хархаліс. По 10,000 дол. виділили Володимир і Христина Баранецькі, Йосиф і Марія Лисогір та Марко і Люба Мельниченки. Крім того, Мирослав Шміґель від імені Кредитової Кооперативи Самопоміч в Ню Йорку вручив УІА на згаданий фонд 25,000 дол.

Професор Роман Шпорлюк сказав, що УІА відіграв вирішальну ролю в успіхах діяспори і, зокрема, у розвитку Українського Дослідного Інституту в Гарварді.

Зліва направо: професор Роман Шпорлюк (головний доповідач), Маріянна Шпорлюк, Володимир Назаревич, голова Українського Інституту Америки.

Мирослав Шміґель, голова ради директорів Кредитової Кооперативи Самопоміч в Ню Йорку, вручив чек на 25,000 долярів від цієї установи.

Зліва направо: Петро Хархаліс, "Crown Jewel" меценат; Ірина Єльченко, дружина амбасадора України до ООН, і Міра Кизик, член дирекції інституту.

Доктор Володимир Баран і Йосиф Лисоріг, фундатор.

Зліва направо: Марко Мельниченко, фундатор; Маруся Прессі, "Crown Jewel" меценат; Люба Мельниченко і Віктор Рудь.

Сидять зліва направо: Діянна Гейзен, голова Бенкетового комітету; Маріянна Шпорлюк; Карол Джус. Стоять зліва направо: Андрій Пащук; професор Роман Шпорлюк; Теодор Джус, внук засновника УІА Володимира Джуса; Володимир Назаревич, теперішній голова УІА; Володимир Баранецький, попередній голова УІА; Мирослав Прокоп і Орест Слупчинський.

На Союзівці з успіхом пройшов 30-ий тенісовий табір

СОЮЗІВКА. — Тут від 21-го червня до 2-го липня з успіхом пройшов 30-ий з черги тенісовий табір, перший з ряду різних таборів для дітвори і молоді, які відбуваються в літніх місяцях року.

На щоденні тенісові, фізкультурні і розвагові зайняття табору прибуло цього року 37 хлопців і дівчат у віці від 11 до 17 років, серед них четверо дітей з „четвертої хвилі" — троє батьків — працівників в амбасаді України — та один юнак з України.

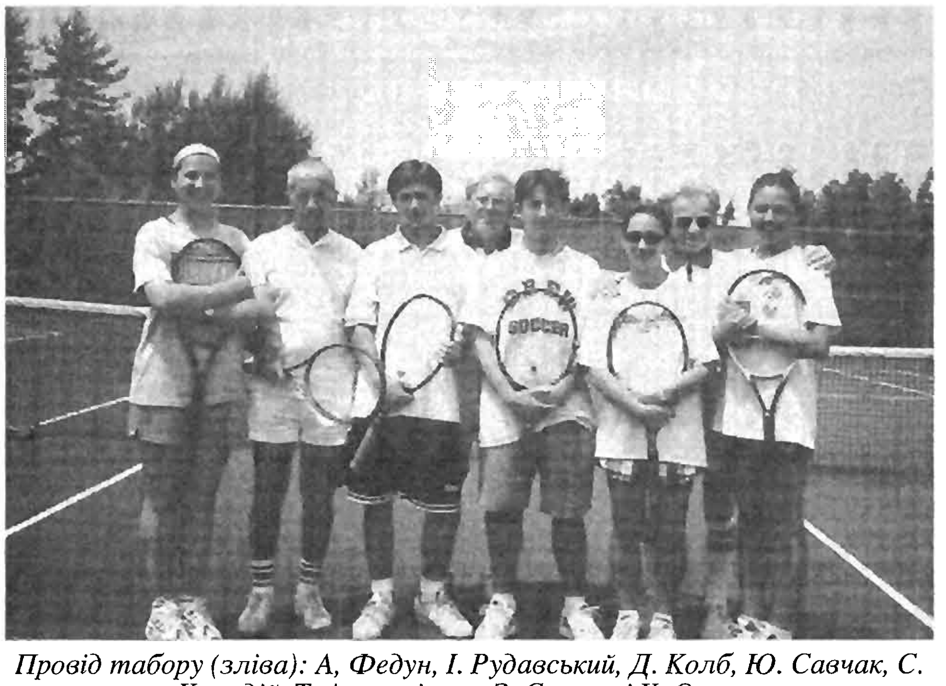
Цього року таборовики мали нагоду слідкувати за ходом ігор за футбольний чемпіонат світу, які передавалися на телевізії з Франції.

Як і в усіх попередніх роках табором проводили Зенон Снилик і Юрій Савчак. Їхніми асистентами були: Христина Орлин, Ася Федун і Триша Аннунціята та Іван Рудавський, Денис Колб (з України) і Степан Колодій.

Програма табору включала руханку, біги, усні і практичні лекції усіх ударів тенісу, як і тактичні ходи та змагову стратегію. Крім того, таборовики користувалися басейном Союзівки, відбиванковим кортом, а у вечірніх годинах влаштовували вечірки з музикою. Година 10-та вечора була обов'язковою для „нічної тиші".

На закінчення табору відбувся турнір у п'ятьох групах — двох хлоп'ячих, двох дівочих і одної змішаної. Переможцями вийшли: І-ша група хлопців — Дам'ян Заяць і Віктор Суласинський; ІІ-га група — Валерій Яхно і Роман Роїк та Олександер Флис (поділили друге місце): І-ша група дівчат — Лариса Щупак і Наталка Пірсон та Христя Телян; ІІ-га група дівчат — Анна Войцеховська і Леся Телян та Сеня Гук; змішана група — Олександер Ткач і Адріян Черник.

Найкращими таборовиками провід табору обрав Роксану Ковалишин, Анну Войцеховську та Миколу Міляна і Юрія Юрлова. Вони, як і фіналісти турніру, отримали нагороди Союзівки, а всі таборовики — свідоцтва участи. Роздано нагороди під час бенкету, який попередив закриття табору.

Провід табору (зліва): А, Федун, І. Рудавський, Д. Колб, Ю. Савчак, С. Колодій, Т. Аннунціята, З. Снилик і Х. Орлин.

Фіналісти турніру у п'ятьох групах зі З. Снилико м (зліва) і Ю. Савчаком.

Учасники і провідники табору.

Найкращі таборовики зі З. Снилико м (зліва) і Ю. Савчаком. Зліва — Р. Ковалишин, А. Войцеховська, Ю. Юрлов і М. Мілян.

А. Торхаліс і О. Богачевський стали переможцями турніру УСЦАК-Схід

СОЮЗІВКА. — Андрій Торхаліс, в групі чоловіків, і Олег Богачевський, в групі сеньйорів, добилися перемог у першому тенісовому турнірі літнього сезону на Союзівці, який відбувся на цій оселі УНСоюзу в суботу й неділю, 4-5-го липня. В турнірі взяли участь 22 змагуни.

У фінальних змаганнях чоловіків А. Торхаліс переміг клюбового чемпіона КЛК Степана Сосяка вислідом 6-2, 6-4. У півфіналах А. Торхаліс елімунував Юрія Савчака, 7-5, 6-2, С. Сосяк Корнила Чорнія, 6-1, 6-2. Минулорічний і кількакратний чемпіон Денис Чорній не міг взяти участи у змаганнях.

У фіналі сеньйорів О. Богачевський переміг Юрія Петрикевича вислідом 6-7, 6-4, 6-1. У півфіналах О. Богачевський переміг Юрія Вальчука, 2-6, 6-0, 1-0 (контузія), а Ю. Петрикевич Олександра Олинця, 6-2, 6-3.

У групі змагунів з одною програною переможцями вийшли Олег Запутович (чоловіки) і Юрій Мельник (сеньйори).

Поза конкуренцією Лариса Грабець перемогла Нікол Михайлюк вислідом 7-5, 6-2.

Турніром проводили Ю. Савчак і голова КЛК Юрій Попель, які разом з інж. Романом Ракочим, ст., роздали фіналістам нагороди Союзівки.Наступний турнір на Союзівці — подвійні ігри в суботу і неділю, 1-2-го серпня.

Фіналісти і організатори (зліва): С. Сосяк, Ю. Попель, А. Торхаліс, Ю. Савчак, О. Запутович, Ю. Петрикевич, О. Богачевський, О. Олинець і інж. Р. Ракочий, ст.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС...

(Продовження зі стор. 10)

років, і ті, хто вивчає її перший рік. Цей конкурс настроює дітей на серйозну працю, на перспективу, на думки про майбутнє. Дає відчуття, що українська мова — мова державна і нею треба володіти досконало. І діти, і батьки в зросійщеному Криму вже починають це розуміти.

І нехай інші нарікають, що вже шостий рік Україна незалежна — а порядку немає. Ось, мовляв, ми стільки років допомагаємо, а покращення не видно, скільки не посилаємо — всього мало. І не дивно — адже державу будують патріотично свідомі громадяни, що працюють для своїх дітей, для майбутнього покоління, а не споживачі, що журяться лиш сьогоднішнім днем. Найтяжче завдання — змінити ментальність, із обивателя зробити патріота. Найблагороднішe завдання — виховати будівничого держави, що передасть її синові. Саме тому ми, в програмі Проєкт „Крим" КТПУ, Торонто, усю свою увагу спрямували на молодь.

Яким буде „завтра" нашої держави залежить від кожного з нас, від тих добрих справ, які ми робимо сьогодні. Можна нагодувати голодного, напоїти спраглого, але чи зможемо вчасно підтримати українську дитину у зросійщеному Криму?

Закликаємо Вас, Шановний Читачу, зробити сьогодні добре діло, щоб завтра всі кримські школи гомоніли дитячими голосами. Гомоніли по-українському.

Пожертви висилати на адресу: Канадське Товариство Приятелів України, відділ Торонто, Проєкт „Крим" Canadian Friends of Ukraine, 620 Spadina Ave., Toronto, ON M5S 2H4, Canada.

В Оттаві покладено вінки в 65-ту річницю Голодомору в Україні

У неділю, 14-го червня, о 4-ій год. по полудні під патронатом Конґресу Українців Канади відбулося церемоніяльне покладення вінків біля меморіяльного Пам'ятника Прав Людини в центрі Оттави.

Участь взяли українські організації міста під проводом професіоналістів і підприємців. Програмою керував Рон Соробей, зв'язками із засобами масової інформації займались Богдан Клюфас і Модест Цмоць, який також подав вістку до Парляменту і Сенату. Внаслідок цього зроблено заяву в Палаті Представників і Сенаті щодо вшанування пам'яті 65-річчя Голоду в Україні. Під заявою підписалися: Джон Соломон-Ріджайна, Інки Марк-Дауфин, Сарміте Д. Билоте, МР, — Паркдей. Достойна сенатор Райнел Андрейчук, Рик Бороттсік–Брендон.

Біля пам'ятника Прав Людини Панахиду відслужив о. Ігнат Головайчук з української католицької церкви. Почесну сторожу тримали Лицарі Колюмба, танцювальний ансамбль „Світанок". Від українців міста Оттави несли вінок два очевидці часів Голодомору — Галина Желем і Діянна Лаврук.

Вінок від амбасади України в Канаді несли дипломати — секретар Андрій Марченко і прес-секретар Тарас Малишевський. Поклав вінок амбасадор України в Канаді Володимир Фуркало. Відтак склали вінки організації: Лицарі Колюмба, Кредитова Спілка „Будучність" — Мілько Сенишин, Відділ Суспільної Служби — Марта Винницька і Богдан Клюфас, Ліга Католицьких Жінок, Союз Українок Канади — від. Л. Українки — Ольга Самець і Галина Михальчук, Рідна Школа в Оттаві, Товариство Українців Самостійників (ТУС) — Іван Михальчук і Петро Волощук, Центр Українсько-Канадської Політики і Торгівлі, Канадські Приятелі України, Інститут Митрополита Андрея Шептицького — Східньо-Християнські Студії, Пласт і танцювальний ансамбль „Світанок".

Виступаючи після хвилинної мовчанки, амбасадор В. Фуркало сказав, що Голодомор був однією з найбільших трагедій українського народу. Він висловив признання українцям Канади за збереження пам'яті тої трагічної сторінки історії і за відзначення 65-ої річниці Великого голоду в Україні.

Голова відділу КУК Оксана Башук-Гепбурн сказала, що річницю Голодомору відзначається не тільки на пошану його жертв, але і для того, щоб такі події ніколи більше не повторювалися у світі. Вона закликала до збірки на стипендійний Фонд Українського Голодомору для студентів, які хотіли б вивчати цей період історії України. Фонд засновано у Кредитовій Спілці „Будучність" в Оттаві (250 дол.) та відділом Конґресу Українців Канади в Оттаві (250 дол.). Той, хто хотів би післати свій дар на зорганізування ще одної кухні для голодних в Україні — „Купіть миску зупи", може це зробити через відділ Суспільної Служби в Оттаві, конто в Кредитовій Спілці.

Кінцеву молитву читав настоятель українського православного собору в Оттаві о. Ярослав Буцьора.

На закінчення молодь Рідної Школи відспівала український національний гимн.

Галина Михальчук

Пластові табори на „Вовчій тропі"

Закінчився шкільний рік, наспіло літо, а з ним і цікаві дні мандрівок і таборування. Як і в попередні роки, на пластовій оселі „Вовча тропа" в Іст Четам, Н.Й., від неділі, 5-го липня, до суботи, 25-го липня відбуваються табори, в яких таборує понад три сотні новацтва і юнацтва, під опікою досвічених сестричок і братчиків, подруг та друзів.

Табір 7-річних новаків і новачок відбувається двома турами. У проводі табору першої тури є пл. сен. Петруся Паславська СП — комендантка, пл. сен. Ліда Буняк — бунчужна та пл. сен. Муся Джейкінс — писар. У проводі табору другої тури є пл. сен. Марта Торіеллі СП — комендантка, пл. сен. Орест Лебедь — бунчужний і пл. сен. Л. Буняк — писар. **Табір новачок**, у проводі котрого є пл. сен. Оля Редька-Стасюк — комендантка, ст. пл. Христя Винницька — бунчужна, пл. сен. Катря Оранська-Петик — писар. У таборі 71 учасниця та 15 сестричок-виховниць. **Табір новаків** є під проводом коменданта — пл.сен. Наді Редьки-Гайвас, бунчужного — Марка Винницького, писаря — Тараса Белея. Табір нараховує 58 учасників і 12 братчиків-виховників. **Табір юначок**, комендантка — ст. пл. Нуся Горчаківська ЧП, бунчужна — ст. пл. Мишка Ґаст ЧП, писар — Тереня Чорнодольська ЧП, нараховує 68 учасниць і 11 подруг-виховниць. **Табір юнаків**, комендант — ст. пл. Василь Літепло ЛЧ, бунчужний — ст. пл. Андрій Нинка, писар — ст. пл. Матей Раковський, нараховує 39 учасників і 7 друзів-виховників. **Підтабір старшого юнацтва** має 19 учасників і троє виховників. пл. сен. Христя Ставнича ЧП, ст. пл. Діяна Юрчук і ст. пл. Івась Горіх ЛЧ, програма—ст. пл. Тарас Ференцевич ЛЧ.

Після закінчення таборування на „Вовчій пропі" новацтво розʼїдеться домів, а велика кількість юнацтва та виховників після кількаденного відпочинку поїдуть до Канади на Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч біля та у Вінніпеґу, котра триватиме від середи, 29-го липня, до четверга, 9-го серпня.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 4-го до 7-го вересня 1998 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1998

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „Українського Тижневика", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди
в поодинокій грі:
ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forest Ave., Rydal, Pa. 19046

до 31-го серпня 1998 р. Зголошення одержані після 31-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак. Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 4-го вересня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чолові- ків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до вівтірка 1-го вересня**.

СУБОТА, 5-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отри- мають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Юнацтво СУМ провело 38-ий Зліт

Під час зльоту Юнацтва СУМ.

В суботу й неділю, 23-го і 24-го травня ц. р. на Оселі СУМ в Елленвілі, Н. Й., відбувся XXXVIII Зліт Юнацтва СУМ східнього побережжя. Зліт відбувся під назвами цьогорічних річниць: 35-річчя від смерти поета Василя Симоненка, 65-річчя пам'яті замучених штучним голодом 7 млн. українців, 80-річчя українізації чорноморської фльоти—Свято Моря, 80-річчя історичних подій 1918 року та під цьогорічним гаслом: „Будьмо лицарями на службі Богові і Україні!"

Команда зльоту складалася з членів Осередку СУМ з Філядельфії, до якої входили Іван Яворський — комендант і Мирон Солтис — бунчужний. У зльоті взяли участь члени юнацтва з осередків Ню Йорк, Йонкерс, Пассейк, Джерзі Ситі, Ірвінґтон, Виппані, Філядельфія, Бостон, Гартфорд, Бінґгамтон і від новоствореного відділу в Гошен. Цього року взяли участь перший раз сумівці з Осередку СУМ з Монтреалю, Канада. Загальне число учасників на Зльоті Юнацтва було 473 осіб (53 сумenят, 269 молодшого юнацтва і 151 старшого юнацтва).

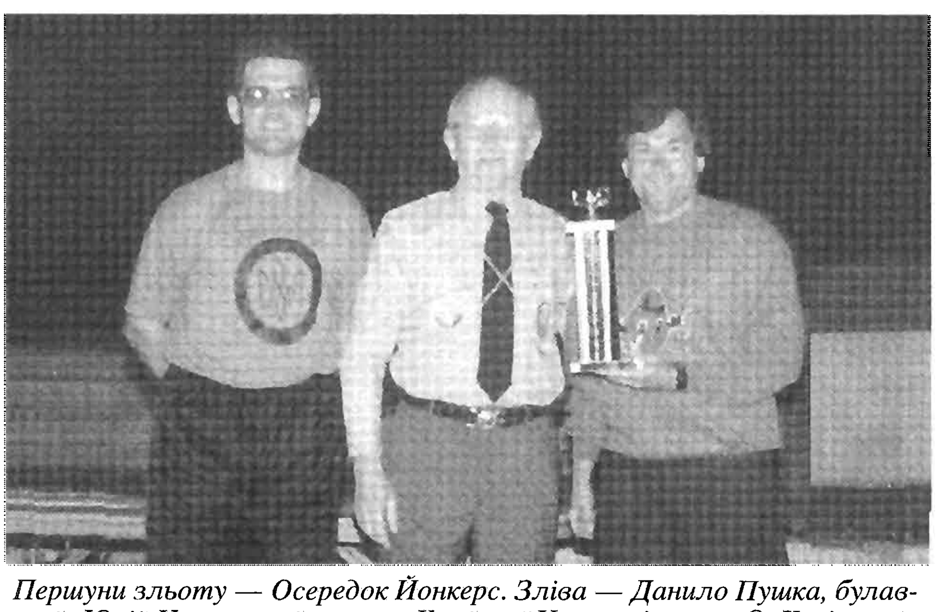
Протягом двох днів учасники брали участь у конкурсах знання, слова, роїв, мистецьких виступів, легкоатлетики (біги на 40, 60, 100, 220 і 440 ярдів і в одній милі, естафети, скок в далечінь, куля, біги з перешкодами) та турніри у відбиванці і футболі. В суботу ввечері юнацтво взяло участь у забаві, опісля відбувся спільний вогник з перекускою.

В неділю рано відбувся перегляд онострoїв по осередках, а після цього всі учасники взяли участь у Службі Божій. В неділю ввечері Команда зльоту вручила нагороди індивідуальним змагунам, які здобули I, II або III місце у конкурсах, та вручили трофеї дружинам, які змагалися в турнірах відбиванки і футболу в такому порядку: відбиванка — мішана група віком 13–17 років: 1-ше місце — Гартфорд, 2-ге — Бостон і 3-тє — Йонкерс Б; юначки віком 13–17 років: 1-ше місце — Філядельфія, 2-ге місце — Йонкерс А, і 3-тє — Ню Йорк А; футбол — вікова група 6–9 років: 1-ше місце — Йонкерс А, 2-ге — Філядельфія і 3-тє — Виппані; вікова група 10–12 років: 1-ше місце — Пассейк, 2-ге — Йонкерс Б. і 3-тє — Гартфорд.

Найбільше індивідуальних точок у Старшому Юнацтві здобула Адріяна Рудик (третій рік за порядком) з Осередку СУМ, Йонкерс, та в Молодшому Юнацтві — Андрея Колінська з Осередку СУМ, Гартфорд. Найбільше загальних точок здобув Осередок Йонкерс (7-ий раз за порядком). Осередок СУМ Пассейк здобув друге місце та Осередок СУМ Філядельфія — третє в загальному точкуванні.

Велике признання за працю в підготові й успішне переведення усіх змагань у точному і дружньому способі належиться всім членам Осередку Філядельфії, зокрема Команді зльоту з комендантом, другом Іваном Яворським на чолі.

Орест Козіцький
Команда 38-го Зльоту СУМ

Першуни зльоту — Осередок Йонкерс. Зліва — Данило Пушка, булавний; Юрій Наконечний, голова Крайової Управи, і автор О. Козіцький, голова Осередку Йонкерс.

Клюб Емеритів у Чикаґо відзначив День Матері і Батька

13-го травня Клюб Емеритів при катедрі св. о. Миколая у Чикаго присвятив свої сходини Пречистій Діві Марії. Після Молебня в катедрі голова Андрій Козяк відкрив святочні сходини, вітаючи всіх присутніх, Владику Іннокентія, ЧСВВ, сестру Іринею, ЧСВВ, представників каси „Самопоміч" і почесних матерів Анну Марчук і Антоніну Бурдяк. Рівночасно голова подякував касі „Самопоміч" за даток 1,000 дол. і за спонзорування імпрези. Владика Іннокентій перевів молитву, а відтак говорив про значення матері в житті родини, побажав усім матерям міцного здоров'я, Божого благословення. Присутні відспівали усім матерям Многая Літа. Опісля всі заспівали пісню „Пречудесна Пренебесна Мати".

Після обіду Омелян Плешкевич та Уляна Гриневич від каси „Самопоміч" привітали усіх матерів, а Любомир Климкович зробив це від Парафіяльної Ради катедри св. о. Миколая.

Опісля Андрій Козяк прорецитував вірш Т. Шевченка „Для Матері", а Мирослава Баторфальви — вірш Івана Франка „Мамина пісня". Софія Залуцька виголосила доповідь про маму, подаючи початкову історію святкування Матері. Петро Василів продеклямував „Мамо моя дорога". Сходини закінчено піснею „Боже Великий", а господар Василь Камінський зложив подяку усім виконавцям і присутнім за участь.

24-го червня Клюб Емеритів відзначив День Батька. Святочні сходини відкрив голова Андрій Козяк, вітаючи священиків, представників каси „Самопоміч" і банку „Певність", а також понад 100 членів і гостей. Владика Михаїл, ЧНІ, провів молитву.

Владика Михаїл зложив усім присутнім батькам побажання Божого благословення і многих літ. З подібними побажаннями виступив від каси „Самопоміч" Зенон Маринець, який, користаючи з нагоди, відчитав вірші свого укладу „Мій батько" і „Самота" та подав кілька анекдотів. Від банку „Певність" зложив привіт Стефан Бабик. Усі присутні відспівали пісню „У горах Карпатах".

Знаменну доповідь виголосив духовний опікун клюбу Владика Іннокентій, ЧСВВ, який говорив про християнського батька, а відтак привітав з Днем Батька усіх батьків і побажав усім батькам Божого благословення.

Ольга Мартинюк прорецитувала „Слово про батька" — слова Івана Овечка, а присутні відспівали „Човен хитається серед води". Вірш „Батькова спадщина" виголосила Марія Малецька. Вкінці — гумореска "Тримаймося" Йосифа Богданика.

Молитвою, яку провів Владика Іннокентій, закінчено сходини.

Н. Ф.

Візитація Владики Василя Лостена в Ютиці

Парафію української католицької церкви св. Володимира Великого в Ютиці, Н. Й., відвідав Владика Лостен в днях 30-31-го травня ц.р. Його присутність дуже позитивно вплинула на парафіян і членів церковного комітету, які відчули велике зрозуміння Владики відносно теперішніх проблем нашої парафії. Через це й відродилось бажання серед парафіян продовжувати надалі церковно-громадську працю і зберігати придбане церковне майно для вжитку молодого покоління.

В суботу, 30-го травня, в церковній авдиторії відбулась спільна вечеря, де Владика зустрів мужів довір'я парафії св. Володимира Тараса Женчака, Михайла Дмитрова, мужа довір'я парафії св. Михаїла в Ромі, Н. Й., Андрія Ластовецького, членів церковного комітету з їх дружинами, представників церковних і громадських організацій. Парох о. Михайло Бундз привітав Владику з його приїздом в Ютику і запізнав з присутніми. Пізніше надійшли привітання представників організацій.

Вечеря відбувалася в гарній родинній атмосфері і заохочувала присутніх вільно висловити свої думки і запитання. З увагою слухав Владика і відповідав на запитання про теперішній стан української Церкви в Польщі, конечну матеріяльну допомогу зростаючій Католицькій Церкві в Україні та її спорідненим інституціям. Владика сказав про плян Стемфордської Дієцезії у вишколі нових кадрів молодих священиків, які по закінченні студій у ЗСА повернуться в Україну, щоби там продовжувати душпастирську працю.

Владика щиро оцінив думки д-ра Михайла Троцюка про збереження нашої молоді в українському середовищі і похвалив намагання тих родичів, що вчать своїх дітей української мови і культури. По думці Владики, це найкращий спосіб, що збереже нашу ідентичність серед інших меншин і забезпечить самостійне існування УКУ в Америці.

В неділю Владика з дітьми і старшими парафіянами перейшли від парафіяльного дому до церкви, де у притворі привітали його хлібом і сіллю мужі довір'я, а вже в церкві діти в народних строях обдарували Владику квітами. В гуртку дітей були Лариса і Наталка Троцюк, Калина Мельник, Дарія Лихман, Андріяна Ткачук, Наталія і Александра Пекгам та Ігор Бундз.

Службу Божу відслужив парох о. М. Бундз в присутності Владики і під час проповіді привітав Владику в імені всіх парафіян, подякував йому за провід і сталу опіку над парафією.

Після Служби Божої Владика доповнив деякі думки про Нікейський Собор, а пізніше з ентузіязмом звернувся до зібраних у церкві дітей і молоді, запитував їх і заохочував до вивчення церковного Катехизму.

Б. Р.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Звичайні збори Відділу УАКРади Дітройту

Дня 4-го червня в домівці Союзу Українок Америки у Дітройті відбулись чергові загальні збори Відділу Української Американської Координаційної Ради з 12-точковим порядком нарад, які, відкриваючи збори, відчитав голова відділу Зенон Василькевич. Керувала зборами президія в складі: інж. Василь Колодчин — голова і Олександра Місьонґ — секретар.

Дякуючи за вибір і довір'я, голова президії попросив відчитати протокол з минулорічних загальних зборів. Через неприявність секретаря минулорічних загальних зборів Богдана Середюка, протокол відчитала Леся Місьонґ, і його прийнято без зауваг. Першим до звіту покликано касира відділу Івана Качмара. У звіті подано, що сальдо каси з минулого року становило 8,508.32 дол. Приходів у цьому звітному році було 6,185.92 дол. У видатках вислано до Централі УАКР 1,886.40 дол. і на СКУ 655 дол. В дотаціях виділено 1,000 дол. на Фонд Дітям Чорнобиля і 1,000 дол. до Фонду Комітету Допомоги Україні. На інші дотації — 225 дол. Разом усіх видатків перед звітною каденцією було 6, 477 дол. Сальдо каси за фіскальним календарем на 1-ше травня 1997 року становило 8,217.04 дол.

Заслужений референт Народного Фонду Дмитро Федорко у звіті поінформував, що вів евіденцію платників НФ та разом зі секретарем листів Романом Лазарчуком в передріздвяному часі висилають листи до громадян, бажаючи їм радісних свят і закликаючи їх до дальшої жертвенности. Д. Федорко підтримує контакт з фінансовими референтурами УАКР і СКУ.

Попрошена до звіту заступник голови відділу у короткому звіті відзначила, що заступала УАКР на різних громадських форумах, найбільше часу і зусиль приділяла Комітетові Допомоги Дітям Чорнобиля, головою якого вона є. Крім того брала живу участь у жіночому русі Дітройту тощо.

До завершення звітів про цілість діяльности Управи відділу голова президії попросив голову відділу Зенона Васильчевича. У цій каденції відділ був господарем відзначення шостої річниці незалежности України, влаштував дві доповіді: для редактора Зінкевича і для директора бюра УАКР у Вашінґтоні Ігоря Ґавдяка. Скорочений зміст промовців був поміщений в нашій пресі: „Свободі", „Народній Волі", „Америці" і в льокальних „Дітройтських Новинах". Як щороку, так і в цьому, влаштовано розвагово-доходовий пікнік, який є джерелом придбання фінансів на діяльність відділу. В міру потреб голова УАКР консультується з головою Відділу УККА мґр-ом Борисом Потапенком. Подекуди доводиться полагоджувати деяку нетактовність у громадських акціях.

Через відсутність голови Контрольної комісії д-р Марії Балтарович, звіт відчитав її заступник, колишній довголітній касир відділу Йосиф Постоловський. Він подав, що вся фінансова дільність двох референтів згідна у їхніх звітах, за що належиться їм признання. Після дискусії над звітами, в якій брали участь окремі платники Народного Фонду, голова і причетні референти задовільняли їх вичерпними відповідями і поясненнями. Відтак, на внесок Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій Управі. На внесок голови Номінаційної комісії Роми Дигдало перевибрано Управу в тому самому складі, що був попереднього року: Зенон Василькевич — голова, Рома Дигдало — заступник голови, д-р Ярослав Березовський — заступник голови, Іван Галич — протокольний секретар, Роман Лазарчук — секретар листів, Іван Качмар — касир, Дмитро Федорко — фінансовий референт і Громадського Фонду, Михайло Березовський — пресовий референт; члени Управи: Любомир Баран, Ярослав Базюк, Осип Бігун, д-р Микола Григорчук, Валентина Євич, Валентин Ковальський, Ксеня Кучер, Олена Лісківська, Олександра Місьонґ, Богдан Середюк, Микола Татарин, Рома Тобіянська.

Подякувавши за затвердження Управи ще на один рік, голова додав, що зміна варти десь в дорозі забарилась, тому з ласки Творця, який нагороджує нас ще можливим здоров'ям і тому зобов'язує нас трудитись далі для громадян і України. У виробленому пляні праці крім рутинно-внутрішніх обов'язків, Екзекутива УАКРади намітила відбути чергову Конвенцію в Дітройті, і тому, сказав голова, на відділ припаде якась функція до виконання. На тому голова відділу закрив збори і попросив учасників до солодкого і кави.

Михайло Березовський

Загальні збори Клюбу Сеньйорів в Ню Йорку

6-го червня до домівки т-ва „Самопоміч" прибули члени клюбу на свої збори.

Збори відкрила голова Ольга Літепло, привітавши присутніх, і попросила до молитви та віддати уклін членам, які відійшли назавжди від нас, хвилинною мовчанкою.

Предсідник зборів І. Сєрант подякував за довір'я, прочитав плян нарад та подав до відома склад Номінаційної комісії. Секретар М. Твердовський прочитав протокол з попередніх зборів, який прийнято без змін. Голова О. Літепло перед своїм звітом Управи подала коротке вияснення до звітового часу, підкреслила тісну співпрацю з т-вом „Самопоміч" та гармонійну атмосферу в Управі клюбу. За минулий час відбуто чотири розвагові поїздки, зі „Самопоміччю" влаштовано День Подяки, Маланчин вечір та поїздку до Стемфорду на оглядини Епископського музею та бібліотеки. Вдячна за співпрацю всім співробітникам.

Секретар М. Твердовський здав звіт із засідань, Михайло Цвях з фінансів, Марія Шепарович, як референтка зв'язку, була в контакті з УНС, С. Ганущак відвідувала хворих та просила зголошувати таких в канцелярії клюбу.

Контрольна комісія ствердила взірцеве ведення книг та подала внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

На внесок Номінаційної комісії переобрано Управу клюбу, Контрольну комісію та Товариський суд на наступний рік.

О. Мотиль

Загальні збори Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи в Ню Йорку

На світлині: (зліва) верхній ряд — о.Сівко, Всеволод Саленко, о. Тарнавський (промовляє), Владика Антоній, о. Мазур, Валентин Олійник і Андрій Шевченко; нижній ряд — Петро Новик, Микола Турецький, Ігор Черниченко, Петро Крамаренко і Богдан Гермак.

Збори відбулись 29-го березня 1998 року в Українському Народному Домі при участі 225 осіб.

Голова Всеволод Саленко відкрив збори та привітав присутніх на зборах і попросив хвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих членів у 1997 році. Відтак голова В. Саленко подав порядок нарад, який був прийнятий без змін.

Ділові наради розпочато молитвою, яку провів отець Роман Тарнавський, настоятель катедри св. Володимира Великого на 82-ій вулиці в Ню Йорку. Відтак голова попросив секретаря кредитівки Василя Гусаківського прочитати протокол з минулорічних загальних зборів. Секретар прочитав протокол, який дуже добре віддзеркалював перебіг минулорічних Загальних зборів. Протокол був прийнятий одноголосно.

Відтак перейдено до наступної точки Загальних зборів — звітування. Першим звітував голова кредитівки й рівночасно голова зборів Всеволод Саленко. У своєму звіті він підкреслив ріст кредитівки, зростання її членів, збільшення майна, позичок і інвестицій, а з тим і доходів, сказав, що це є заслуга Дирекції, як рівнож і всіх працівників кредитівки, які чемно і коректно обслуговують членів кредитівки, заохочуючи тих, які не є членами кредитівки, ставати її членами. А найбільше сприяють розвитку нашої кредитівки її члени, які вкладають свої заощадження в кредитівку. І тому їм найперша подяка.

Голова у своєму звіті дав загальний образ праці кредитівки. Він відповів на запитання, потім попросив до звіту скарбника кредитівки Валентина Олійника.

Згодом прийшов Владика Антоній, якого присутні привітали рясними оплесками, повстанням з місць.

Валентин Олійник з допомогою діяграм, висвітлених на екрані, дав вичерпуючий фінансовий звіт каси та майна кредитівки на кінець 1997 року, а також зріст фінансових показників в порівнянні з 1996 роком. Він підкреслив, що це стало можливим завдяки членам кредитівки, розумній фінансовій політиці Дирекції і чемному обслуговуванню працівниками кредитівки її членів. В. Олійник висловив впевненість, що і в майбутньому буде добра співпраця між Дирекцією кредитівки і її працівниками для добра і розвитку Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи.

Потім голова зборів попросив до звіту головного управителя кредитівки Андрія Шевченка. У своєму звіті за 1997 рік той підкреслив, що цей рік для нашої кредитівки був дуже успішним, бо до 31-го грудня 1997 року кредитівка осягнула майна на суму 62,434,000 дол., а чистий дохід був 720,000 дол.

Також кредитівка мала інші досягнення: впровадила скриньки для зберігання членами кооперативи цінностей, важливих документів тощо за досить невисоку ціну; ввела програму АТМ карток для вдосконалення фінансового обслуговування членів кредитівки. Картки є гарно оформлені, зображують Софійський собор у Києві.

Для поліпшення обслуговування членів кооперативи впроваджено новий спосіб пересилки грошей на Україну або до інших країн світу протягом кількох годин через Western Union. А в грудні кооператива впровадила VISA кредитових карток на умовах багато ліпших, ніж неукраїнські банки та інші фінансові інституції.

А. Шевченко закликав наших членів і гостей та українське громадянство ставати членами Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи, яка має дуже вигідні умови для своїх членів. Головний управитель закінчив свій звіт висловом подяки для Дирекції і всім робітникам за добру співпрацю, як рівнож дякував всім членам за довір'я та підтримку нашої фінансової установи.

За Контрольну комісію звітував голова комісії Микола Турецький. Контрольна комісія в складі: Микола Турецький, Вячеслав Вишневський і Михайло Тіторенко, перевела контролю кредитівки за 1997 рік і ствердила, що фінансові операції проваджено згідно з федеральним законом. Всі приходи, видатки, позики, моргеджі й інвестиції є проваджені професійними працівниками. Отже, Контрольна комісія стверджує, що всі фінансові трансакції є проваджені в найбільшому порядку й годяться з прилогами. Контроль-

(Закінчення на стор. 21)

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Відбувся футбольний турнір з нагоди 50-річчя УСК Ню Йорку

У Ґлен Спею, Н. Й., 11-го липня на спортовій площі оселі „Верховина" відбувся футбольний турнір з нагоди 50-річного ювілею Українського Спортового Клюбу Ню Йорку. Турнір був першою фазою святкувань цього заслуженого для української громади Ню Йорку спортового осередку. У турнірі змагалося чотири клюби: два українські (УСК і „Ч. Січ") і два чужинецькі — японський „Джавс" і англійський „Нексгед". Ігри проходили круговою системою 2Х25 хвилин, при участі професійних суддів футбольної Федерації ЗСА — Володимира Гивеля і Леоніда Гребінки. Висліди змагань: „Ч. Січ" — „Джавс" СК — 3:0, УСК Н. Й. — „Нексгед" СК — 5:0, „Ч. Січ" — „Нексгед" — 2:0, УСК, Н. Й. — „Джавс" СК — 4:1, „Джавс" СК — „Нексгед" СК — 2:1, „Ч. Січ" — УСК Н. Й. — 1:0.

Кінцевий показник табелі ігор турніру:

	Точок	Ґолів:
1.УСВТ „Ч. Січ" Нюарк	6:0	6:0
2.УСК Ню Йорк	4:2	9:2
3.„ Джавс" СК	2:4	3:7
4. „Нексгед" СК	0:6	1:10

В складі дружини переможців у турнірі виступали: Б. Гейлин, К. Ергард, М. Вацлавський-Ленг, Я. Твардовський, А. Панас, Г. Панас, Г. Сергіїв, Р. Головінський, М. Попович, С. Колодій, Д. Олесницький, А. Качмар, Є. Гулевич, Л. Полевський, П. Вишник. Тренер — В. Ковальов. Переможні голі для першунів здобули: Качмар—2, Панас, Колодій, Гулевич, Попович.

Футбольна дружина УСВТ „Чорноморська Січ" — переможець у ювілейному футбольному турнірі УСК Ню Йорк.

Турнір підготовили і ним проводили О. Твардовський (керівник спорту „Ч. Січі") і С. Коваленко (провідник футбольної ланки УСК Ню Йорк).

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

V — 98

по 100 дол. Неоніля Кліш, Ігор А. Шуст, о. д. Евген Василина (в пам'ять бл. п. Омеляна Комарницького);
50 дол. д-р Лев і Ірена Кушнір;
по 25 дол. Володимира Кавка, Любомир і Наталія Гевко, Юрій Свищук, Александра Яцкевич;
по 20 дол. В. Т. Жила, Александер Крайчик, Богданна Бігун;
по 15 дол. Роман Грабець, Мирон Захаріясевич;
по 10 дол. Ксеня Підгірська, д-р Володимир Боднар, Анна Тарнавська, Теодор Рак, Стефанія Семущак, Іван Васюрко.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
по 100 дол. Тарас і Ірина Шумилович, Йосиф Лисогір;
по 50 дол. д-р Роман Слиж, Остап Балабан;
35 дол. Марія Храплива;
по 25 дол. Ірена Чуміловська, Марія Семанишин.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ: Баффало, Н.Й., Оксана Бережницька, голова. Збірка за рік 1997.
зложили:
по 100 дол. Бережницька Оксана, Лаврівська Ірина;
60 дол. Дякун д-р Андрій;
по 50 дол. Грищишин д-р Мирослав і Лідія, Ґіль д-р Зиновій і Володимира, Дусанівський Богдан і Софія, Ільківська Анастазія, Ільківський Дмитро і Олександра, Якубовська Ольга, Яремко Дмитро і Елсі;
33.75 (50 дол. К.) Стельмах Петро і Анна;
по 30 дол. Вішка Антін і Анастазія, Войчак Роман і Ірена, Горбачук Іван і Марія, Левчек Микола і Дарія, Лоза д-р Уляна, Микитин Іван, Мохнач Михайло, Олексій інж. Евген і Світляна;
по 25 дол. 127 Відділ Українського Народного Союзу за 1996 рік, Бараницький Дмитро і Долорес, Барицький інж. Микола, Бейгер Богдан і Христина, Берґенстон Надя, Білоголовський Онуфрій і Галина, Блендоногий Михайло і Надя, Боднарський Зенон і Марія, Боднарський Франя, Депутат Зенон і Ксеня, Дорощак д-р Семен і Ірина, Коцай Михайло і Катерина, Левицький Василь і Марія, Мандзій Михайло і Текля, Мацьків Дмитро і Михайлина, Осадца Стефанія, Паславський Микола і Тетяна, Сайкевич Неоніля, Седлярчук Анна, Слободинський Ангелина, Цьолко Люба, 127 Відділ Українського Народного Союзу за 1997 рік;
по 20 дол. Борачок Ярослава, Бурда Анна, Ващак Станислав і Софія, Ганицький Володимир і Анна, Гайдучок Богдан і Марія, Гайдук Іван і Катерина, Гнатів Марія, Головатий Любомир і Софія, Гулик Ярослав, Ґереґа Марія, Ґреґа Олександра, Данило Михайло, Дроздовський Анна, Душенко Ольга, Качмарик Іван, Кулик Рут, Литвин Ярослав і Галина, Луковська Евгенія, Мороз Ігор і Христина, Мороз Катерина, Остащук Микита і Василина, Паращій Антоніна, Пашковський інж. Богдан, Пелих Михайло і Віра, Печончик Гнат, Погаратний Микола, Проценко Михайло, Романишин Евген, Салдит інж. Михайло і Оксана, Сивенький Василь і Марія, Стасюк Маркіян і Лідія, Тушницький Михайло, Федик Роман, Хомин Ольга, Шевчук Іван і Надія;
по 15 дол. Ґорганюк Стефан, Касприк Роман, Мосійчук Зиновія, Петрович Катерина, Пітолай Дмитро і Софія, Смолін-
по 10 дол. Вашкурак Михайло і Марія, Войчак Андрій і Анастасія, Гринчак Петро, Івахів Михайло і Марія, Заньків Анна, Заньків Мирослав, Значко Катерина, Ковалик Петро і Розалія, Ковтало Ева, Коцай Богдан, Крупницький Андрій і Анна, Кудеравець Надія, Кульчицький Іван, Мельник Анна, Мельник Михайло, Панасевич Клим, Папіш Федір і Галина, Петришин Андрій і Марія, Поліщук Петро і Анна, Савуляк Михайло, Троян Марія, Триняк Василь і Вікторія, Фолизюк Василь, Швець Параскевія, Шишка Степан, Щербак Іван, Юрків Текля;
5 дол. Бобенчук Ярослава;
3 дол. Паньків Марія.

Збірщики: Оксана Бережницька, Онуфрій Білоголовський, Зенон Боднарський, Станислав Ващак, Михайло Мохнач, Евген Романишин, Тетяна Паславська, Микола Паславський, Андрій Петришин, Дмитро Пітулай, Евген Романишин.

Датки в пам'ять... на Будівельний Фонд в селі Заздрість подані в місячних списках, коли прийшли на руки Т-ва Свята Софія.
зложили:
75 дол. Мирослав і Люба Прокоп;
60 дол. Богдан і Мира Футей;
50 дол. Ольга Федик;
15 дол. Славко і Надія Новицькі;

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
по 1,000 дол. д-р Дарія Кострубяк, д-р Романа Навроцька;
500 дол. д-р Роман Смик;
200 дол. Роксана Кузьмак;
100 дол. Олена Кульчицька
по 50 дол. Марія Смішкевич, Евгенія Мотря Мілянич, (в пам'ять бл. п. Атанаса Мілянича) Теодор і Любов Стельмах ;
по 10 дол. Ольга Демчук.

Збірка Українського Патріярхального Т-ва, Відділ Баффало, Н. Й. — Оксана Бережницька, голова.
75 дол. перша вплата зі збірки Відділу за 1998 рік;

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
100 дол. Дмитро і Александра Ільківські;
30 дол. Анна Седлярчук;
25 дол. Люба Цьолко;
20 дол. Юліян Коссовський;

Товариство Свята Софія — Комісія Патріярщого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.

Загальні збори...

(Закінчення зі стор. 19)

на комісія виносить подяку всім членам Дирекції і працівникам за співпрацю під час переведення контролі.

Перейдено до вибору трьох членів Дирекції, яким закінчився реченець їхньої каденції: Валентину Поливкові, Миколі Турецькому й Петрові Новіку. Голова зборів покликав до звіту Номінаційну комісію, за яку звітував Іларіон Поліщук. Він заявив, що не має додаткових кандидатів до Дирекції, тому Номінаційна комісія пропонує загальним зборам переобрати на наступну каденцію Валентина Поливка, Миколу Турецького і Петра Новіка через аклямацію, що й було зроблено.

На Загальних зборах були присутні представники братських кредитівок, серед них президент Кредитівки „Самопоміч" з Нью Йорку д-р Богдан Кекіш та члени дирекції Ярослав Оберишин, Орест Глют й Михайло Савицький, представники Кредитівки „СУМА" з Йонкерсу, Н. Й. скарбник-управитель Ігор Макаренко, Марія Закотиря і Володимир Козицький, з Кредитівки „Самопоміч" в Нюарку, Н. Дж., Осип Труш — голова Ради Директорів, Ігор Ляшок — президент, та член Дирекції д-р Андрій Гречак, представник Кредитівки „Самопоміч" з Кліфтону, Н. Дж., Василь Паниця.

Привіти склали: від Централі Українських Кооператив Америки та Кредитівки „Самопоміч" (Нью Йорк) д-р Богдан Кекіш; від кредитівки „СУМА" (Йонкерс) Ігор Макаренко; від „Самопомочі" (Нюарк) Осип Труш; від „Самопомочі" (Кліфтон) Василь Паниця.

Привітав збори Владика Антоній. В своєму привіті він склав подяку Українській Православній Кредитовій Кооперативі за широку благодійну діяльність, за фінансову підтримку українських православних церков, світських, культурних і молодечих організацій. Також склали привіти отець Юрій Сівко, церквапам'ятник св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., і отець Роман Тарнавський (катедра св. Володимира Великого в Нью Йорку). Отець Теодор Мазур, настоятель катедри Св. Трійці в Нью Йорку, подякував Українській Православній Кредитівці за фінансову пожертву для церкви та провів молитву на закінчення Загальних зборів.

Треба підкреслити, що Загальні збори Української Православної Кредитової Кооперативи відбулись на високому рівні, всі члени і гості були задоволені. Загальні збори закінчилися обідом та мистецькою програмою, в якій взяли участь співак зі Львова, тенор Богдан Сікора і співачка (сопрано) Галина Конарева. Акомпаньовав на фортепіяні Леонід Вербицький.

На засіданні 31-го березня ц.р. вибрано нову Управу в Українській Православній Федеральній Кредитовій Кооперативі в Нью Йорку.

Головою вибрано з молодшої генерації професійного та енергійного магістра Валентина Олійника, його заступником і правним дорадником кредитівки — Валентина Поливка, секретарем — Василя Гусаківського, скарбником — Богдана Гермака.

Контрольна комісія: професійний банківець Ігор Черниченко — голова комісії, В. Саранча і М. Панченко — члени комісії.

Голова Валентин Олійник подав плян праці на майбутнє, який був прийнятий одноголосно. В поданому пляні головний наголос В. Олійник зробив на збільшення членів кредитівки, що є реальним і логічним, бо від збільшення членства залежатиме розвиток Української Православної Федеральної Кредитової Кооперативи.

Микола Турецький

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ
ділиться болючо-сумною вісткою з членами й українським громадянством, що у неділю, 19-го липня 1998 р. у Піттсбургу, Па. після довгої недуги, на 88-му році багатотрудивого життя помер

бл. п.
МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

діючий провідник ОУН в Україні у роках 1941-43, організатор підпільної протинімецької боротьби, Генеральний Секретар зовнішніх справ УГВР, один з основників та довголітній голова Дослідно-видавничого Об'єднання „Пролог", один з основників Української Повстанчої Армії та автор першого нарису книжки УПА.

Покійний залишив у смутку
дочку — ЗОРЯНУ
сестру — ОЛЮ
ближчу і дальшу родину у діяспорі й в Україні.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ: у п'ятницю, 24-го липня 1998 р. о год. 7:30 веч. ПАНАХИДА у похоронному заведенні П. Яреми, при 129 East 7 St., New York.

В суботу, 25-го липня 1998 р. заупокійна СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 ранку у церкві св. Юра при 7-ій вул., а опісля тлінні останки покійного будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дочці Зоряні і родині складаємо глибоке співчуття.
Вічна пам'ять покійному!

У невимовному болю і смутку повідомляємо українську громадськість, що в неділю, 19-го липня 1998 р. в Піттсбургу, Пенсильванія, після довгої і важкої недуги помер на 88-му році життя,
наш улюблений БАТЬКО, ДІД і ПРАДІД

бл. п.
МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

ПАНАХИДА за душу покійного буде відправлена в п'ятницю, 24-го липня ц.р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 схід, 7-ма вул. в Ню Йорку, а заупокійна Служба Божа в суботу, 25-го лип-ня о год. 9:30 рано в церкві св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, а опісля по-хоронні відправи на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., де тлінні останки покійного спо-чинуть на цвинтарній ділянці кол. вояків УПА.

Вічна йому пам'ять!

дочка — ЗОРЯНА СТІҐЛЕР
внучка — ДАНІЄЛЯ ҐІЛМОР з мужем МИХАЙЛОМ і сином КОНОРОМ
внуки — МАРКО ІНФЕЛЬД з дружиною АННАЛІЗОЮ і донею МАДДЕНОЮ
— ХРИСТОФОР СТІҐЛЕР
сестра — ОЛЬГА ВІНТОР з мужем СТЕПАНОМ, сином СТЕПАНОМ і внуком СТЕПАНОМ
племінниця — ІВАННА ГОЛОВАТА з мужем МИХАЙЛОМ, дітьми і внуками.

Громадські пожертви в пам'ять покійного родина просить складати на фонд „Літопису УПА" і Українського Музею.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшов у вічність 30-го жовтня 1997 р. на 88-му році трудолюбивого життя наш незабутній МУЖ, ТАТО, ТЕСТЬ, ДІДУСЬ та ПРАДІДУСЬ уродженець чудової Чернігівщини, вірний син батьківщини України, борець за збереження української мови та УАПЦ

бл. п.
ПАВЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ ПРИШИБА ПРИШИБИНСЬКИЙ

Складаємо сердечну подяку родині, парафіянам, приятелям та знайомим в ЗСА та Україні, за вислови співчуття, писемні, телефонічні та особисті.

Дякуємо о. М. Цюманові, настоятелеві УАПЦ св. Покрови у Філядельфії, до якої належав покійний від 1951 р., за відвідування хворого у лікарні, молитви та оливопо-мазання.

Дякуємо за похоронні Служби Божі та Панахиди у 9-ий та 40-ий дні.

Дякуємо о. ФранковіІсточинові за молитви за хворого під час перебування у лікарні.

Дякуємо родині в Україні за відслуження Панахид у 40-ий день в українських православних церквах:

у рідному селі Чемері — Н. Бонсок, у Києві — Н. Ґришин, у Львові в УАПЦ — В. Павлов, у Чернігові — К. Левенцов та Є. Заяць.

До речі, у цьому місті, під час розкулачення, були у Чернігівській тюрмі, на той час 21-річний Павло з батьком, де їх засуджено військовим трибуналом на 8 ро-ків безперервного далекопівнічного заслання, яке він видержав і повернувся до-дому у 1938 р.

Дякуємо усім, що співали на похоронах з диригентом П. Гурським.

Дякуємо парафіяльній раді та нашому невтомному сестрицтві за привітання нас на Різдвяні та Великодні свята традиційними святковими стравами, пожертвами та співчуттям у нашому безмірно тяжкому горі.

Дякуємо за ПОЖЕРТВИ НА МОЛИТВИ:
С. Ф. Корніюкові, М. Ковальчину, А. Роспутько, М. Нанашкові, Р. З. Ласовським.

ЗА КВІТИ:
В.М. Вахуловському, В. Фат, Д.Б. Бродвелу, А. Любіцькій, О.М. Каритнюкові, Єк-мі крамниця.

Дякуємо усім, що відвідали нас, склали співчуття та на спомин покійного обдарували нас стравами: В. М. Вакуловським, С. Ф. Корніюкові, Г.А. Довбневі, Г.С. Кривуші, К.М. Вовкові, Н. Ю. Курилкові, Т. Онуферкові, О.М. Коритнюкові, Л. Ковальчукові, Є. Карбівникові.

Дякуємо за особисті пожертви, які ми оприділили на
ЧЕМЕРСЬКУ ШКОЛУ, до якої ходив покійний та мав про неї багато цікавих спогадів.

по	100	дол.	С.О. Скоп, Г.А. Довбня;
по	50		В. Фат, Л. Ковальчук, Сестрицтво св. Ольги при церкві св. Покрови у Філядельфії;
	35		О. Пришибинська;
по	25		Н.В. Редька, внуки: Л.О. Долинай, Ю. І. Трипупенко, Т. Трипупенко, О.Є. Бродвел;
по	20		Є.В. Трипупенко, Є.Н. Ю. Талахадзе, Н.А. Ленно, М. Небесна;
	10		А. Любіцка.
Разом			600 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. П0КРОВИ:
200 дол. Є.В. Трипупенко;
НА СЕСТРИЦТВО СВ. ОЛЬГИ:
75 дол. Є.В. Трипупенко.

Дякуємо нашому сусідові М. Ковальчинові за прощальні слова над могилою та переведення збірки під час тризни у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

НА ОКУЛЯРИ ДЛЯ ДІТЕЙ-СИРІТ В УКРАЇНІ:

	50	дол.	Ю. Курилко;
	35		О. Пришибинська;
по	30		І. Ю. Трипупенко, М. Ковальчин, Є. В. Трипупенко;
по	25		Л.О. Долинай, Р.З. Ласовські;
по	20		Т. Трипупенко, А. Пробоян, С. Кривуша, В. Б. Тодорів, С. Ф. Корніюк, А. Г. Біленькі, В.М. Вахуловські;
по	10		С. І. Сілін, У. Антоненко, П. Гурський, М. Євсевська, К. Пасішник, І. Савчук, М. Федоряка, П. Гофман, Н.Н.;
	6		М. Мисик;
	5		Л. Гичко.
Разом			466 дол.

Дякуємо М. Євсевській, П. Гурському, Б. Тодоріву, що поділилися гарними спо-гадами з життя покійного під час тризни у С. Бавнд Бруку,.

Дякуємо Г. Кривуші за догляд дружини покійного та брата Віталія у день похоро-ну.

Дякуємо В. та М. Вахуловським за те, що були завжди зі мною, коли тато прохо-див тяжкі операції, а потім відвідували у лікарні та підтримували мене на дусі.

Якщо когось не згадали, просимо вибачення.

Нехай Всевишній Господь Бог вам усім щедро заплатить
за ваші добрі серця та співчутливість.

Накінець, дорогий муже, тату, дідусю та прадідусю, прийміть від нас найсердечнішу подяку та доземний поклін за те, що ви до всіх ставилися з повагою, були розсудливі та щасливі з того, що мали, а ваші трудящі руки трудилися для нас до кінця життя, яке ви так дуже любили й цінили та дякували Богові за його ласку.

Ваша невичерпна, безпретенсійна любов до родини, а головно до внуків та правнуків послужить нам, як гідний приклад до наслідування.

Вічная пам'ять!
Хай Господь Бог винагородить вас своєю ласкою і Царством Небесним!

Дружина — ОЛЬГА з роду ЛАВРЕНЧУК
дочка — ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО з чоловіком ВІТАЛІЄМ
внуки — ЛЕСЯ з родиною
— ЮРА з родиною
— ТАРАС
— ОЛЯ з родиною
правнуки — МАТВІЙ, ВІТАЛІЙ, ЛАНЯ АННА, ПАВЛИК, НАТАНІЄЛ, ЛУКА КРИСЧІЄН, АДРІЯН ДАНИЛО, ЮЛІЯН ОЛЕКСАНДЕР.

ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА ЗСА і КАНАДИ
ГОЛОВНА УПРАВА

в глибокому смутку повідомляє членів, та всю українську громаду, що 19-го липня 1998 р. відійшов у вічність на 88-му році життя

св. п.

МИКОЛА ЛЕБЕДЬ

Генеральний секретар закордонних справ УГВР, визначний революціонер, політичний діяч, та почесний член Об'єднання кол. Вояків УПА.

Вічна йому пам'ять!
Дочці Зоряні з внуками, та ближчій і дальшій родині

Повідомляємо родину і приятелів, що 25-го липня 1998 р. буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
з Панахидою в
40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

д-ра АНТОНА ЗАДОРОВИЧА

в церкві Непорочного Зачаття в Дітройті, в Гемтремк, Миш. о год. 8:45 рано.

Просимо ласкаво згадати покійного у своїх молитвах.

Родини — ЖОЛКЕВИЧ
— ГУМІНІЛОВИЧ
— ВОРОБЕЦЬ
— РОМАХ в Канаді

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
25-го липня 1997 р. мого невіджалуваного МУЖА та БАТЬКА

бл. п.

ЛЕВА ШТАЙНБЕРГА

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ
25-го липня 1998 р. у церквах:

в соборі Входа в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Фльорида;
св. Покрови, Парма, Огайо;
св. Андрія, Парма, Огайо.

Просимо рідних, приятелів та знайомих згадати покійного у своїх молитвах.

Опечалена горем дружина МАРУСЯ з донею ОЛЕЮ.

В ДЕСЯТУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ і СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

МАРІЇ ПЕЛЕЩУК

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ

в Україні, село Переволока (район Бучач);
у Франції, Люрд, о. Василь Прийма;
в Стемфорді, о. прот. Іван Терлецький;
в Бріджпорті, о. Стефан Яновський;
в Гемпстеді, Лонг Айленд, о. Іван

За відправлені Служби Божі і молитви за покійну Марію родина сердечно всім дякує.

Вже десять літ минуло
І час поплив рікою
Тебе ми не забудем
І будем все з тобою!

Муж — ВАСИЛЬ

Ділимося сумною вісткою, що 15-го липня 1998 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

св. п.

ІВАНКА КОТЛЯР
з ШИТСЬКИХ

нар. в селі Брунари — Лемківщина.

ПОХОРОН відбувся 18-го липня 1998 р. з церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а відтак на український православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила в смутку:
мужа — ЮЛІЯНА
дочок — НАДЮ ДУБАНОВИЧ з мужем ЙОСИФОМ
— ХРИСТЮ ЯСІНСЬКУ з мужем РОМАНОМ
— ПЕТРУСЮ ПАСЛАВСЬКУ з мужем НЕСТОРОМ
— ЛЕСЮ КОЗІЦЬКУ з мужем РОМАНОМ
внуків — ХРИСТОФОРА
— ОЛЕСЯ
— ДАНИЛА
— МИКОЛУ
— РОМАНА і
— МИХАСЯ
внучок — СТЕФАНІЮ
— НАТАЛКУ і
— АЛЮ
сестер — РОЗАЛІЮ і ОЛЮ в Україні
та ближчу і дальшу родину в Україні, Польщі і ЗСА.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів складали пожертви на Сиротинці в Україні і на Літопис УПА.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА, КАНАДА
У безмежній скорботі повідомляємо своїх членів та українську громаду, що 12-го липня 1998р., на 85-му році життя відійшла у вічність в Торонто

св. п.

д-р ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ

(нар. 26.02 1913 р. — 12.07 1998 р.)

Почесний член НТШК, дійсний член Наукових Товариств ім. Шевченка, довголітній член Екзекутиви, голова Комісії Українських Дослідів при НТШК, педагог, літератор та мовознавець.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 10-го липня 1998 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

СТАНІСЛАВ КІРА

нар. 28-го серпня 1998 р. у Лімні, Україна.

ПОХОРОННІ відправи відбулися у вівторок, 14-го липня в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й. Тіло поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

З глибоким жалем:
донька — ОЛЯ
внуки — ДАМ'ЯН, ХРИСТЯ і ДАНА з мужем БРАЄНОМ

Готуються до свята України

В Юніоні, Н.Дж., відбулись сходини Громадського комітету для відзначення Дня Незалежности України. Головуючий у комітеті Володимир Васьків доповів, що на головній вулиці міста впродовж двох тижнів майорітимуть 24 українських прапори, а в міській раді у неділю, 23-го серпня, опівдні, відбудеться урочисте підняття українського державного прапора. Цим заходам сприяє посадник Юніону Антоні Терещцо.

Комітет після урочистостей влаштовує в Українській євангельській церкві (2208 Stanley Terrace) прийняття, на якому прозвучать вітання Україні відбудеться мистецька програма, частування. Багатьом діячам української спільноти віділсано листи із запрошенням підтримати свято пожертвами і взяти участь у ньому. Надійшли численні відгуки. Організація Оборони Лемківщини в Америці, наприклад, внесла на проведення свята 100 дол.

Усіх, хто зробить пожертви, буде названо в пресі. Адреса провідника громадського комітету: Community Relatoins Commity - Union, 635 Evergreen Pkwy, Union, N, 07083. Телефон (908) 688-5818. Якщо ви не маєте змоги зробити пожертву на організацію свята, все одно приходьте — гостей радо вітатимуть.

Левко Хмельковський

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИСЛАЛИ СВОЮ ПОЖЕРТВУ ЗА АЛЬМАНАХ?

Зближається вже час, коли треба думати і плянувати наш Альманах на 1999 рік. При тому хочемо пригадати нашим передплатникам і читачам, що багато їх досі ще не вислали належних 12 дол. за Альманах на 1998 рік.

Просимо зробити це якнайскоріше тому, що від висоти загального задовження залежатиме його дальша підготова на черговий рік.

Висилаючи своє задовження, зазначіть, що воно за Альманах!

Щиро дякуємо за співпрацю.

ВИДАВНИЦТВО СВОБОДА

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1998

Субота — 25-го липня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Пісні з України: ТАРАС ПЕТРИНЕНКО, ТЕТЯНА ГОРОБЕЦЬ, АНДРІЙ СОЛОДЕНКО
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Зорепад"*
Субота — 1-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ клясичної музики *Заслужений артист України, баритон* ЯРОСЛАВ ГНАТЮК Піяністка: СВІТЛЯНА ГНАТЮК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Фата Моргана"*
Субота — 8-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Ансамбль *„Казка"*
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Луна"*
Субота — 15-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ Сопрано ЛЮБА ЩИБЧИК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Золота Булава"*

11:45 веч. ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ 1999"

Неділя — 16-го серпня		ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ
Субота — 22-го серпня	8:30 веч.	ВІДЗНАЧЕННЯ СЬОМОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ. КОНЦЕРТ Школа Українських Танців РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Буря"*
Субота — 29-го серпня	8:30 веч.	КОНЦЕРТ віолістка ГАЛИНА КОЛЕССА піяністка ОКСАНА РАВЛЮК-ПРУТЕНЯК
	10:00 веч.	ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*